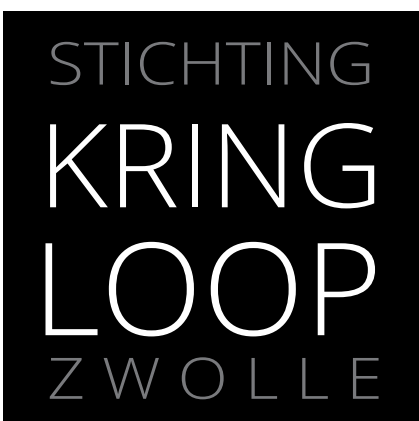

JAARVERSLAG 2018

Voorwoord	pagina	3
Wilma Voortman, directeur	pagina	4
Cijfers en Resultaten	pagina	6
100%kringloopwinkels!	pagina	11
Vrijwilligers en medewerkers aan het woord	pagina	12
Jaarverslag PVT	pagina	32
Vertrekkend bestuurslid Ruud van Pieterseon blikt terug	pagina	34

STICHTING KRINGLOOP ZWOLLE

Nieuwe Veerallee 12, 8019 AG Zwolle
Nieuwe Deventerweg 6, 8014 AG Zwolle

STICHTING NOGGUS & NOGGUS

De Singel 19-12, 7722 RR Dalfsen
Strangeweg 23, 7731 GV Ommen
J.C. van Andelweg 7, 7951 DT Staphorst
Buiten de Venepoort 3, 8061 KM Hasselt

Abusievelijk is in de eerste versie van dit jaarverslag op pagina 6 en 8 dezelfde grafiek 'omzet onderverdeling naar verkoopgroepen' terechtgekomen. In deze nieuwe versie is dit gecorrigeerd; de grafiek op pagina 8 is aangepast.

Opdrachtgever:	Wilma Voortman, directeur
Bestuur Stichting Kringloop Zwolle:	Voorzitter Gerard van Dooremolen Dennis van Achthoven, penningmeester Andries Terpstra, secretaris Ruud van Pieterseon, vertrekkend bestuurslid Heleen Korthals Altes, bestuurslid
Hoofdredactie:	Wilma Voortman en Jan Hulsink
Vormgeving, interviews en teksten:	Marijke Mosterman Journalistieke Producties
Foto's:	Jenne Bleijenburg Marijke Mosterman Journalistieke Producties

Om **MENSELIJK** te kunnen zijn, moet je je **ZAKELIJK** opstellen

VOORWOORD

De overname van Noggus&Noggus door Stichting Kringloop Zwolle in 2017 bracht nieuwe ontwikkelingen met zich mee. Het jaar 2018 was dan ook een jaar van verandering en verkenning, met de bedoeling dat beide stichtingen leerden van elkanders visie, insteek en manier van werken. Directeur Ankie van Ballegoijen van Noggus&Noggus nam afscheid en directeur Jan Hulsink van Stichting Kringloop Zwolle besloot na jaren van tomeloze inzet om zijn plaats vrij te maken en als manager bedrijfsbureau verder te gaan. En zo was er plaats voor één nieuwe directeur voor beide stichtingen. We zijn heel blij met Wilma Voortman die vanaf 1 januari 2019 over zowel Stichting Kringloop Zwolle als Stichting Noggus&Noggus de scepter zwaait. Zij doet dat vanuit een commerciële achtergrond met een frisse blik, nieuw elan, zakelijk inzicht en een dynamiek die we van harte toejuichen. Zij pakt van alles aan, en dat is wat we graag willen. Want stilstand is achteruitgang en achteruitgang betekent het verlies van bestaansrecht. In dit Sociaal Jaarverslag stelt Wilma zich voor.

Het Sociaal Jaarverslag biedt daarnaast, behalve de behaalde resultaten, de verhalen van vele vrijwilligers die bij onze organisaties hun draai hebben gevonden of hervonden. De kringloop is van iedereen, het gaat er niet alleen om materialen en duurzaamheid, maar ook om mensen. De maatschappij is keihard tegenwoordig. Je wordt beoordeeld op je gedrag en je diploma. Als je gedrag afwijkt en het diploma ontbreekt, is de kans groot dat de afstand tot de arbeidsmarkt toeneemt. Bij onze stichtingen werkt het anders. Als je bij één van onze vestigingen werkt gaat het er niet om wat je ként, maar om wat je kúnt. Het is geweldig om in dit jaarverslag te lezen wat er met mensen gebeurt als je ze in hun kracht zet. Ook is te lezen hoe de vaste medewerkers zich hier op een zorgvuldige manier mee bezighouden, en er tegelijk voor zorgen dat het vele werk dat het kringloopgebeuren met zich meebrengt, gedaan wordt. Want je kunt pas goed voor je medewerkers zorgen als het zakelijke aspect in orde is.

Van deze gelegenheid wil ik verder graag gebruik maken om een woord van dank uit te spreken aan het adres van bestuurslid Ruud van Pieterse, die dit jaar om statutaire redenen afscheid neemt van de stichtingen: zijn termijn kwam na meer dan twaalf jaar tot een einde. Hij was een geweldig bestuurder die een zeer betrokken rol heeft gespeeld, onder andere voor de personeelsvertegenwoordiging PVT; hij heeft zich altijd opgesteld als een warm pleitbezorger voor de medewerkers.

Ik ben trots. Trots op de resultaten die behaald zijn op het gebied van duurzaamheid, recycling en omzet. En ik ben trots op de vele tientallen medewerkers van onze beide stichtingen, betaald en vrijwillig, die dit allemaal voor elkaar hebben gekregen.

Veel leesplezier gewenst bij dit mooie kijkje in de keuken van onze kringloopwereld!

Gerard van Dooremolen,
Voorzitter Stichting Kringloop Zwolle en
Stichting Noggus&Noggus

Wilma Voortman, directeur van Stichting Kringloop Zwolle en Stichting Noggus&Noggus sinds 1 januari 2019

Vorig jaar werd Stichting Noggus&Noggus van Landstede Groep overgenomen door de Stichting Kringloop Zwolle. De intentie werd uitgesproken om zorgvuldig te onderzoeken op welke manier de twee stichtingen onder één bestuur het beste gezamenlijk verder kunnen gaan. Inmiddels hebben de twee directeuren van beide stichtingen plaats gemaakt voor één nieuwe directeur: Wilma Voortman. Haar opdracht: de volgende stap maken in de samenwerking en kijken naar de mogelijkheden op het gebied van nieuwe ontwikkelingen in de branche.

Warm welkom voor de nieuwe directeur Wilma Voortman **'Er zijn heel veel mogelijkheden om het MOOIS dat we hebben UIT TE BOUWEN!'**

Wilma is haar werkzame leven begonnen in de gezondheidszorg, waarna ze de overstap maakte naar de uitvaartzorg. Daar werkte ze de laatste jaren als adjunct-directeur. 'In die functie ging het steeds meer over cijfers en grote lijnen, ik zat veel in de auto, het was heel hard werken en een grote verantwoordelijkheid', vertelt Wilma. 'Ondertussen miste ik de mensen. Ik kwam niet meer toe aan lokaal ondernemen, aan contacten leggen, aan samen een kop koffie drinken. Terwijl ik een ontwikkelaar ben, een bouwer, een ondernemer, een creatieve geest. Op het moment dat ik me afvroeg hoe ik verder wilde, kwam deze functie op mijn pad. Het bestuur zocht een directeur die in staat is om de volgende stap te zetten in de samenwerking tussen beide stichtingen, maar ook om te zorgen dat we de boot niet missen als het gaat om nieuwe ontwikkelingen in de kringloopbranche.'

Bruisende plek

Wilma verdiepte zich in de recylcemarkt in het algemeen, ze bezocht vele kringloopwinkels en andere duurzame organisaties en liep mee op een groot aantal afdelingen van de eigen stichtingen, waarbij ze heel veel mensen sprak. 'Het zijn prachtige winkels met elk een eigen imago en een eigen plek in de samenleving. Er werken mensen met zeer veel ervaring. Ik zie allerlei mogelijkheden om bepaalde aspecten te optimaliseren, maar dat moet niet ten koste gaan van de goede sfeer die er heerst en de vibe die mensen met elkaar hebben.' Ze noemt een aantal voorbeelden. 'De administratieve processen kunnen nu met twee stichtingen efficiënter worden georganiseerd. Ik wil verder met de Ladder van Lansink (zie kadertje) en dat gaat wat mij betreft om preventie en voorlichting: alles wat niet geproduceerd wordt, is in de afvalhiërarchie het beste. Eén na beste is hergebruik, waar wij met onze winkels heel

erg op inspelen: het oorspronkelijke product verkopen we voor het oorspronkelijke doel. We kunnen meer doen aan upcycling.' Wat Wilma betreft vormen de winkels een bruisende plek waar mensen zich gestructureerd kunnen ontwikkelen.

Samenwerking

'Ik ben in gesprek met onderwijsinstellingen om te kijken hoe we een soort kwalificatie kunnen ontwikkelen om mensen voort te helpen op de arbeidsmarkt. Verder wil ik bekijken of het mogelijk is om gildes nieuwe stijl te ontwikkelen, waarbij retail-leermeesters leerlingen het vak bijbrengen.' De nieuwe directeur heeft veel meer ideeën. 'Vorig jaar ging 17% van de 1,3 miljoen kilo spullen de winkel in, 68% ging als grondstof gesorteerd de deur uit. Bij de Noggus&Noggus-vestigingen werd er zelfs nog beter gesorteerd. Ik ben met een organisatie, ook een sociale onderneming, in gesprek die van tafelbladen nieuwe producten kan maken. Een naaiatelier dat werkt met vluchtelingen kan heel goed textiel en leer gebruiken. Kaarsen hoeven niet weggegooid te worden, die kunnen worden verwerkt tot nieuwe kaarsen. We kunnen samenwerken met allerlei organisaties buiten de deur, daarvoor hoeft er in onze structuur niet eens veel te veranderen en deze manier van ondernemen sluit precies aan bij onze strategische visie. Al die geherproduceerde goederen kunnen worden verkocht in een nieuw op te zetten pop-up lifestyle store, waar bijvoorbeeld ook mensen kunnen werken voor wie regulier werk niet altijd mogelijk is. Verder ben ik aan het kijken of een webshop tot de mogelijkheden behoort.'

'Het is fantastisch wat er nu al allemaal gebeurt bij Stichting Kringloop Zwolle en Noggus&Noggus. Als ik naar de toekomst kijk, zie ik veel kansen en mogelijkheden. Dat betekent niet dat we het volledig anders gaan doen, maar dat we het moois dat er al is gaan uitbouwen. Onze fundering staat als een huis, we gaan nu de deuren openstellen, we gaan naar buiten toe. Daarbij spelen we in op goede initiatieven in de samenleving om ons heen en zoeken verbindingen. Zo zie ik het voor me.' Wilma lacht. 'Weet je wat zo leuk is? Ik ervaar dat iedereen graag met ons wil samenwerken! Dat komt omdat je met iets moois en duurzaam bezig bent, omdat je een goed doel voor ogen hebt. Wat een dynamiek, wat een enthousiasme! Daar word ik heel blij van.'

LADDER VAN LANSINK - DE AFVALHIËRARCHIE

A Preventie

B Hergebruik

C Recycling

D Energie

E Verbranden

F Storten

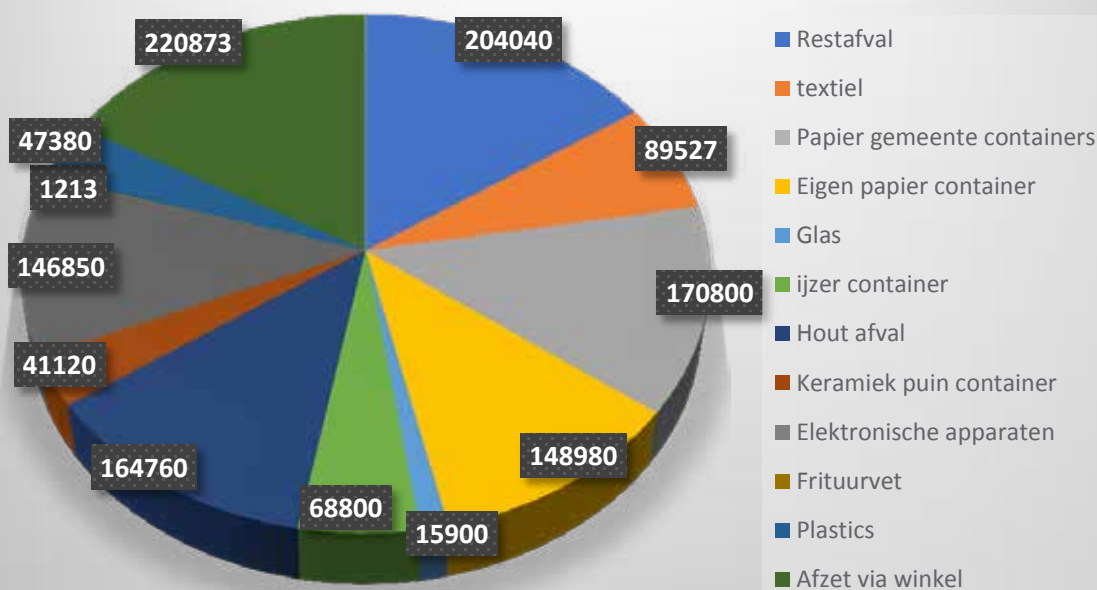

Powered by Recycling.nl

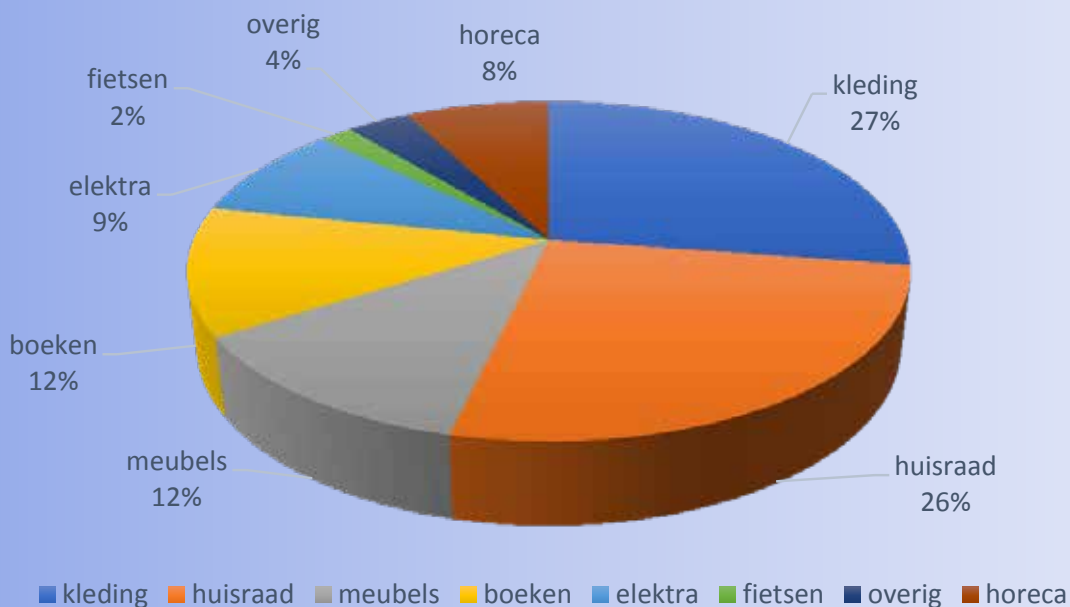
Stichting **KRINGLOOP ZWOLLE**

Het kringetje rond

totaal 1.149.443 kg goederen, plus 170.800 kg papier vd gemeente verwerkt

Omzet onderverdeling naar verkoopgroepen

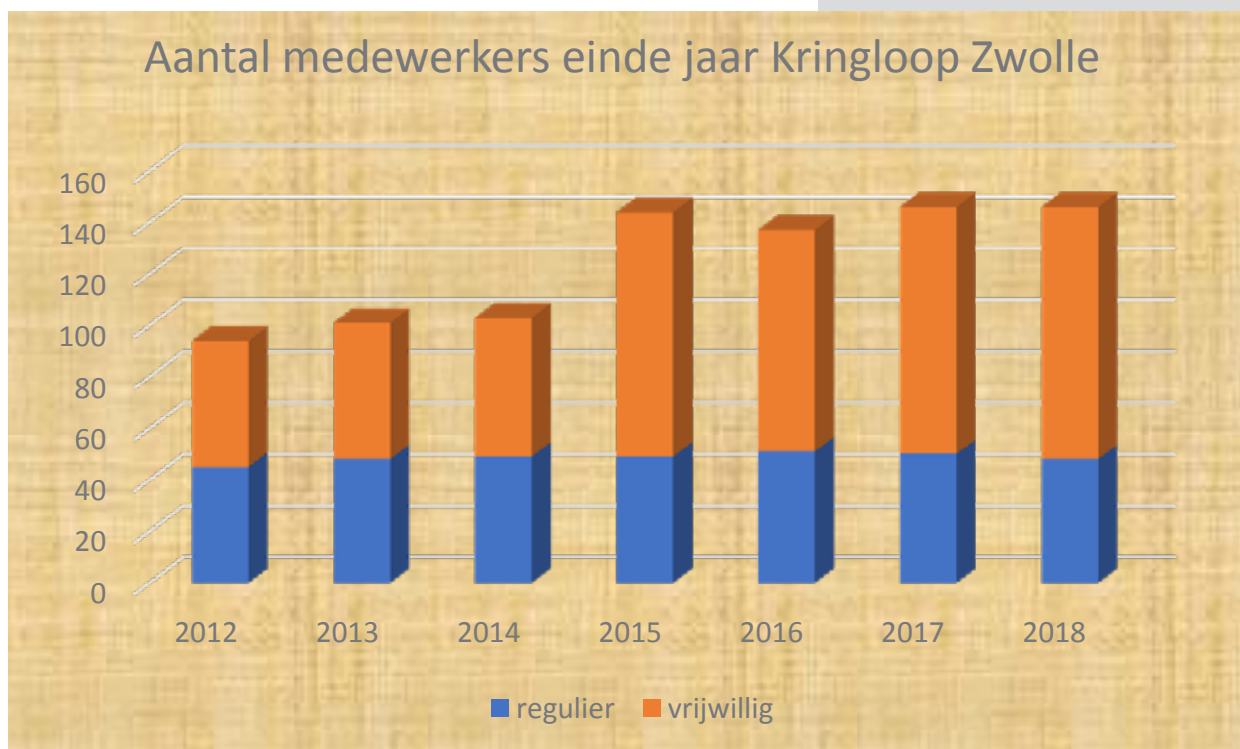

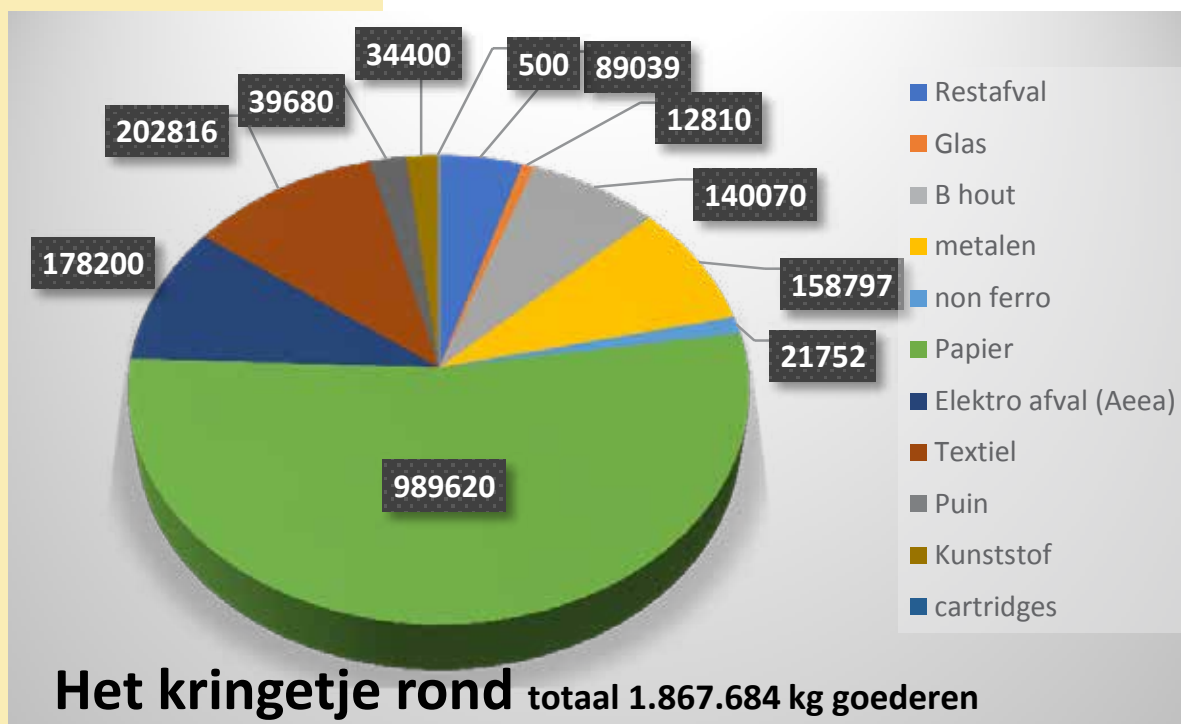
FEITEN & CIJFERS 2018

Omzetontwikkeling 2012 t/m 2018

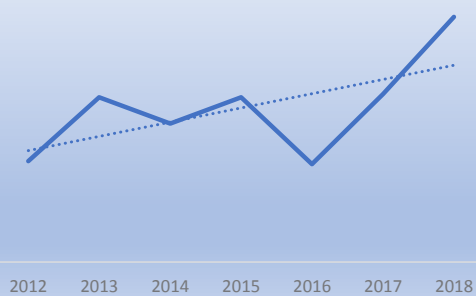
Aantal medewerkers einde jaar Kringloop Zwolle

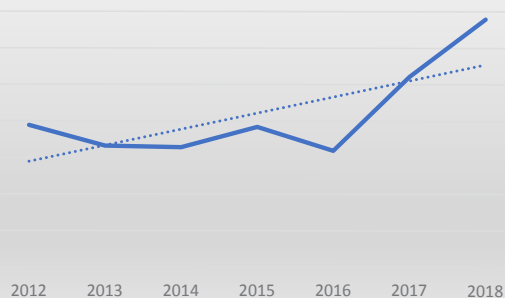

FEITEN & CIJFERS 2018

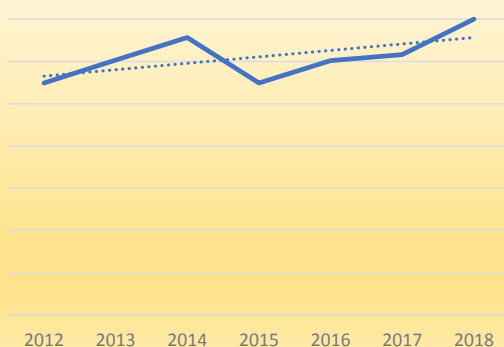
Omzetontwikkeling 2012-2018
OMMEN

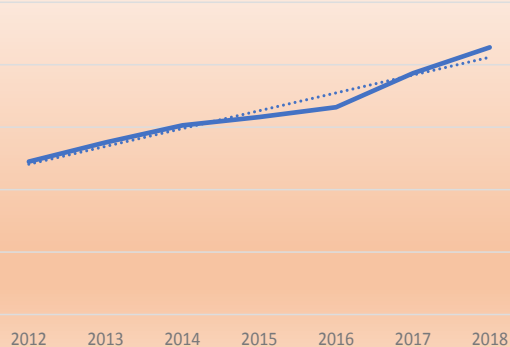
Omzetontwikkeling 2012- 2018
DALFSEN

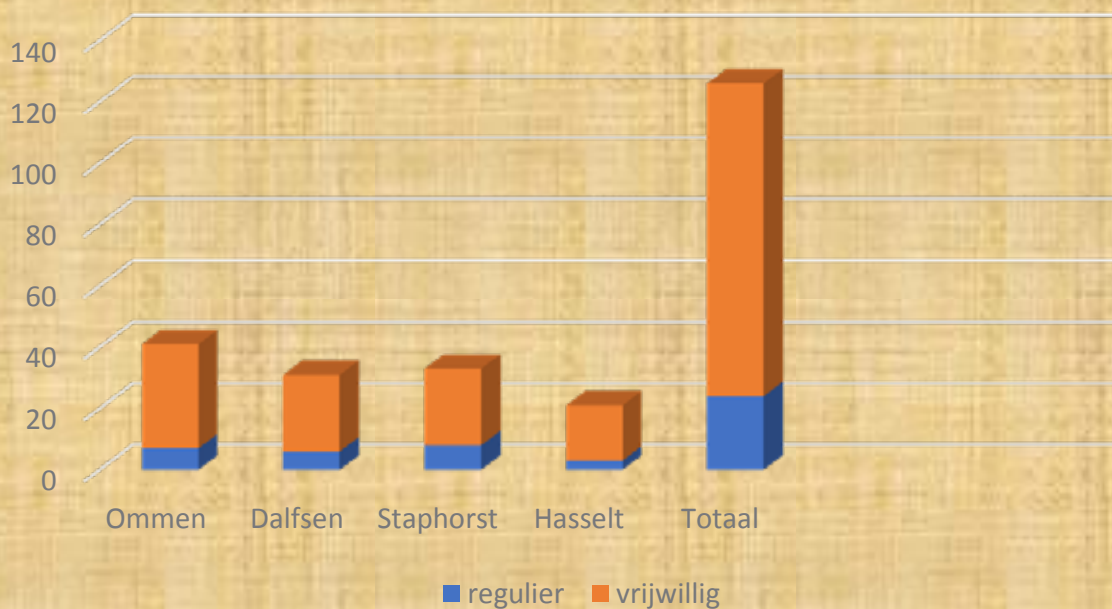
Omzetontwikkeling 2012-2018
HASSELT

Omzetontwikkeling 2012-2018
STAPHORST

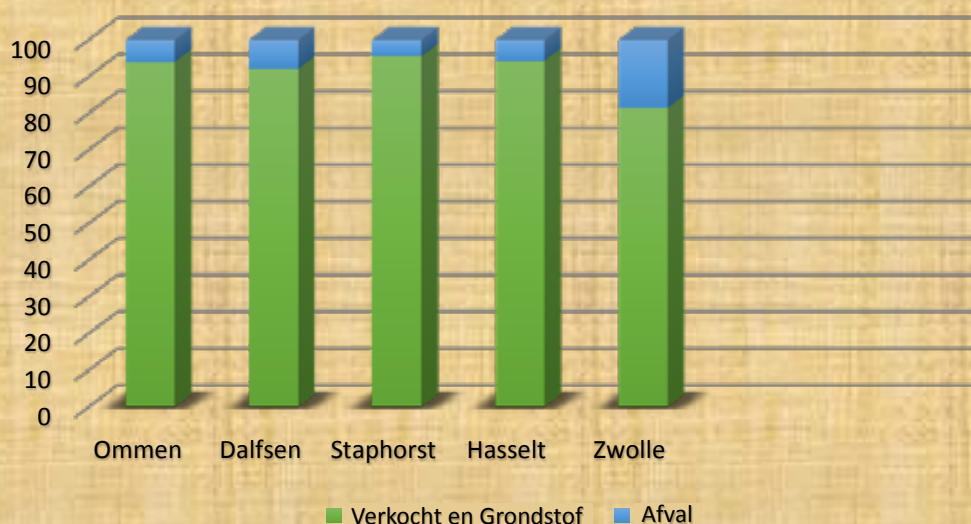

Aantal medewerkers 2018 einde jaar N&N

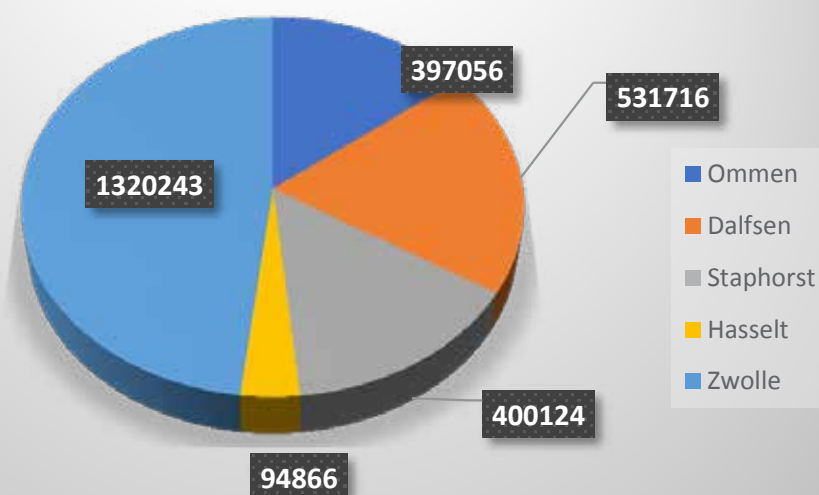
TOTAAL Stichting Kringloop Zwolle Stichting Noggus&Noggus

Scheidingspercentage

	Aantal betalende klanten	Aantal verkochte artikelen
Veerallee	104.213	303.612
Nieuwe Deventerweg	110.111	320.411
Ommen	58.033	215.576
Dalfsen	51.690	182.053
Staphorst	34.180	101.013
Hasselt	15.705	47.254
Deksels	39.392	14.879

Totaal verwerkte goederen (in kg)

100%kringloop!winkels

De vestigingen van Stichting Kringloop Zwolle en Stichting Noggus&Noggus zijn **100%kringloop!winkels**. Dat verdient enige uitleg natuurlijk.

100% Kringloop

Kringloop is geen beschermd begrip; iedereen kan een kringloopwinkel beginnen. Wie wil weten of een kringloopwinkel betrouwbaar is, let op het keurmerk 100%Kringloop!

Dit garandeert dat de kringloopwinkel professioneel georganiseerd is en verantwoordelijk omgaat met mens en milieu. Kringloopwinkels die lid zijn van de Branchevereniging Kringloopbedrijven Nederland (BKN) kunnen dit keurmerk aanvragen. Zij krijgen het niet zo maar. Ze doorlopen eerst een audit om te toetsen of ze voldoen aan de kwaliteitseisen.

100% Mens

Een 100%Kringloop!winkel is een sociale onderneming. Net als elk ander bedrijf levert een sociale onderneming een product of dienst. Waar bij andere bedrijven het maken van winst vaak het hoofddoel is, is dat bij sociale ondernemingen niet het geval. Geld verdienen is voor 100%Kringloop!winkels een middel om maatschappelijke meerwaarde te creëren, zoals bijvoorbeeld de bestrijding van armoede.

Een 100%Kringloop!winkel staat voor een samenleving waarin iedereen mee kan doen en heeft dus werkplekken voor mensen voor wie het lastig is om een reguliere baan te vinden.

Dat kunnen langdurig werklozen zijn, mensen met een beperking of ex-gedetineerden. Ook voor vrijwilligers of gepensioneerden zijn er werkplekken. In 2016 bestond landelijk 17 procent van het aantal medewerkers bij 100%Kringloop!winkels uit mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Ongeveer 30 procent van de medewerkers was vrijwilliger.

100% Milieu

Het hergebruiken van spullen is een stuk beter voor het milieu dan recyclen of nieuw produceren. Het maken van één spijkerbroek kost ongeveer 10.000 liter water. Wie een spijkerbroek koopt in een 100% Kringloop!winkel, bespaart dus een heleboel water. Alles wat tweedehands wordt gekocht, scheelt gebruik van grondstoffen en energie. Een 100%Kringloop!winkel zamelt per jaar gemiddeld 100.000 kilo textiel in en 430.000 kilo huisraad. Dat scheelt een hoop afval. Door spullen nog een tweede, derde of vierde leven te geven, zorgen kringloopwinkels dus voor een vermindering van de afvalberg (er hoeft niet iets nieuws te worden geproduceerd). En niet verkochte goederen worden op een verantwoorde manier verwerkt. Van de 135 miljoen kilo aan goederen die de 100%Kringloop!winkels per jaar ophalen, wordt 42 procent opnieuw verkocht of hergebruikt. Nog eens 41 procent wordt gerecycled. Dit komt dus niet op de afvalberg en dat scheelt 117 miljoen kilo CO2-uitstoot. Dat staat gelijk aan het een jaar lang verwarmen van ruim 40.000 woningen.

100% Keurmerk

Stichting Kringloop Zwolle en Stichting Noggus&Noggus beschikken over het Keurmerk Kringloopbedrijven®. Dit keurmerk is in het leven geroepen om professionele kringlooporganisaties de mogelijkheid te bieden zichzelf te onderscheiden. Bedrijven die hierover beschikken leggen hun doelstellingen vast, operationaliseren deze, zijn er transparant over en hebben oog voor hun omgeving. Zij baseren de arbeidsvoorwaarden op collectieve afspraken en de interne bedrijfsprocessen zijn op een heldere wijze vastgelegd.

Het Keurmerk Kringloopbedrijven is in de basis afgeleid van ISO 9001. Branchevereniging Kringloopbedrijven Nederland (BKN) ziet erop toe dat organisaties met het Keurmerk Kringloopbedrijven eens per anderhalf jaar worden getoetst.

Bron: 100procentkringloop.nl

Henry Mouwer, vrijwilliger en houtcontainerexpert bij Stichting Kringloop Zwolle vestiging Zwolle-Zuid sinds najaar 2017.

Een container inpakken is een kunst op zich. Vrijwilliger Henry Mouwer beheerst deze kunst, blijkt uit de manier waarop hij zich bij Kringloop Zwolle-Zuid bezig houdt met de houtbak. Moest eerst de container eenmaal per week of anderhalve week worden opgehaald, nu gebeurt dat slechts eenmaal per twee tot vier weken. 'Ik denk dat ik op jaarbasis best wat geld bespaar!'

De kunst van het **EFFICIËNT** inpakken

'Anderhalf jaar geleden ben ik hier begonnen', vertelt Henry (57). 'Ik bezorg tweemaal per week post, maar voor de overige dagen had ik een sollicitatieplicht. Dat was geen doen op mijn leeftijd en in goed overleg mocht ik in plaats daarvan vrijwilligerswerk doen.' Eerst werkte hij in de winkel. 'Maar toen ik zag dat ze hier buiten gewoon maar alles op de bonnefooi in de houtbak flikkerden, vond ik dat dat een stuk efficiënter kon. Kijk, de mooie eigenschap van hout is dat je het kunt stapelen als je het kleiner maakt. Ik maak de spullen zo plat mogelijk en benut zo veel mogelijk ruimte. Het is een kwestie van logisch nadenken en ruimtelijk inzicht.' Henry heeft het zuinig werken en zorgvuldig scheiden van huis uit meegekregen. 'Mijn vader was al aan het recyclen voor het een begrip was. "Spijkers kosten geld", zei hij dan. "Nee, nee, nee, de dozen moet je plat in elkaar slaan!" Hij was altijd aan het sorteren en werkte heel ordelijk. Je moest zuinig met vuilniszakken omgaan, door ze zorgvuldig te vullen. Hij is negentig en samen met mijn moeder komt hij hier elke week langs in de winkel. Het liefst zou hij meteen mee willen werken, hij vindt het vreselijk dat hij niets meer kan doen. Dan begint hij plankjes aan te geven en zo. Het zijn geweldige mensen, mijn ouders.'

Henry vult de container met hout dat niet wordt verkocht. 'Wat weg moet, moet weg. Ik vul gewoon de container zo efficiënt mogelijk, dat is wat ik doe.' Hij deelt zijn eigen tijd in. 'Ik neem mijn verantwoordelijkheid, ik laat het nooit uit de hand lopen. Ik kom altijd vast op maandag en woensdag. En als het nodig is kom ik ook op de dinsdag of op de zaterdag, ik zorg gewoon dat de boel netjes wordt opgeruimd, weer of geen weer. Als ze zien dat je je werk goed doet, laten ze je hier gewoon je gang gaan, dat is heel bijzonder. Het is een goede plek voor mensen. Ik heb het hier echt naar mij zin, ik word enorm gewaardeerd en dat doet je eigenwaarde goed.'

'Woordknutselaar'

Bij de Stichting Kringloop Zwolle komen Henry's talenten tot bloei, niet alleen op het gebied van containers vullen, maar ook als dichter. 'Ik noem mezelf niet zozeer een woordkunstenaar, meer een woordknutselaar', zegt hij bescheiden. 'Laatst had ik bijvoorbeeld de boel hier netjes weggewerkt en terwijl ik het terrein sta te vegen, vormt zich een gedicht in mijn gedachten:

bezem

**steel het vegen
met al het vuil
toch doe het met
je hart wij beiden
daar in puin
doch alles opgeruimd
met simpelweg een lach
schoon werk gedaan**

Als iemand de klanten van Noggus&Noggus in Staphorst goed kent is het Lijsje wel. Ze is een rasechte Staphorster die eigenlijk het liefst nog, net zoals vroeger, in klederdracht zou willen lopen, ware het niet dat haar man en kinderen dat maar niks vinden. 'Staphorster zijn heeft hier voor- en nadelen. Veel klanten ken ik, dat is leuk, maar soms ook lastig. Je kunt niet hele gesprekken gaan voeren als je aan het werk bent, hoewel het misschien wel goed is voor de klantenbinding', zegt Lijsje. 'Maar je kunt dan niet zoveel opschieten als je wel zou willen.'

'Winkelwerk is mijn lust en mijn leven', vertelt ze. 'Toen de kringloopwinkel nog in Rouveen was gevestigd, woonde ik op loopafstand. Zodra de jongste van mijn vijf kinderen naar de kleuterschool ging, werkte ik er één middag per week en een hele zaterdag per maand als vrijwilligster. Dat bleef ik doen toen de winkel naar Staphorst verhuisde. Anderhalf jaar geleden kreeg ik een baan van 19 uur aangeboden en dat wilde ik wel graag, maar ik had natuurlijk de kinderen. Gelukkig kwam het net zo uit dat de oudsten op tijd thuis waren om de jongsten op te vangen.'

Mijn dochter kookt het eten als ik werk en mijn zoon ook eenmaal per week. Nu werk ik hier drie middagen en dinsdag de hele dag.'

Lijsje houdt van aanpakken, van schoonmaken en van goed poetsen. 'Soms draafde ik er wat in door, nu kan ik het wat beter loslaten. Maar ik ben blij dat het hier anders is opgezet dan in Rouveen: een stuk opgeruimder en overzichtelijker. Dit is echt een winkel waar ik met plezier werk: schoon en netjes. Soms hebben we tijd te kort om het allemaal zo te maken zoals we het hebben willen, eigenlijk zouden we wat meer vrijwilligers moeten hebben. Het is hard werken, absoluut.' Behalve de kassa en het kleingoed houdt ze zich bezig met de kerstafdeling. 'Het is stampvol daar. Op maandagmiddag ga ik daar altijd meteen aan de gang. Het geeft een kick als je ziet dat de boel weer op orde is.'

'Eigenlijk vind ik alles leuk om te doen hier', zegt Lijsje. 'Vandaag doe ik de hele middag de kassa en ondertussen zoek ik spullen uit. Hoe meer bakken leeg, hoe beter. Ik ben hier thuis, we hebben een leuk team', zegt ze. 'Ik voel me hier als een vis in het water.'

'Het geeft een **KICK** als de boel weer op orde is'

Aanpakken, schoonmaken en de boel op orde brengen is wat Lijsje Visscher (52) graag doet. Maar ook kassawerk, artikelen in de winkel zetten en de kerstspullen sorteren vindt ze geweldig. 'Ik ga met heel veel plezier naar mijn werk.'

Lijsje Visscher, aanpakker en op-orde-brenger bij uitstek, bij Noggus&Noggus in Staphorst al sinds de winkel nog in Rouveen was gevestigd.

Jan Tepper, assistent-manager en rust- en structuurbrenger bij Stichting Kringloop Zwolle vestiging Nieuwe Veerallee sinds najaar 2017.

Stabiliteit en structuur. Daar waren de medewerkers van Stichting Kringloop Zwolle aan de Nieuwe Veerallee naar op zoek, toen Jan Tepper er anderhalf jaar geleden als assistent-manager de leiding nam. 'Ik heb een kennismakingsronde gedaan met alle medewerkers en hen gevraagd waar ze behoefte aan hadden. Het belangrijkste wat daaruit kwam was rust, structuur en duidelijkheid. Dat sprak me heel erg aan en daar heb ik aan gewerkt. Ik kreeg daarbij de vrije hand van mijn leidinggevende.'

'TEVREDEN medewerkers, MOOIE winkel, BLIJE klanten en een GOEDE omzet'

Oorspronkelijk werkte Jan in de retail als regiomanager bij een supermarktketen. 'In 2015 werd het bedrijf gereorganiseerd en moest ik op zoek naar ander werk. Dat was lastig als 55-jarige. Ik solliciteerde waar ik kon en maakte ondertussen van de gelegenheid gebruik om mijn ouders te verhuizen en hun huis te verkopen,

ik heb werk voor de kerk opgepakt en daarnaast werd ik juist in die tijd opa en paste ik twee dagen per week op, geweldig. Ik heb een fijn gezin met vijf kinderen en ik ben gelukkig getrouwd. Maar toch wil je weer aan het werk: nuttig zijn, ergens verwacht worden en samen met anderen iets kunnen betekenen en bereiken. Op een gegeven moment kwam deze vacature voorbij en ik was meteen geïnteresseerd. Enerzijds vind ik duurzaamheid belangrijk; het hergebruik van goederen en grondstoffen om de afvalberg te verminderen. Anderzijds spreekt het mensgerichte aspect me aan, mensen helpen om te reintegreren, om hun plekje weer te vinden. Dit vind ik een hele mooie combinatie van mijn werk. Mijn commerciële achtergrond kan ik hier daarnaast goed gebruiken. Onze Stichting Kringloop Zwolle is niet echt gericht op winst, maar je moet toch de lonen en de vaste lasten betalen en daarnaast moet je financiële mogelijkheden hebben om je verder te kunnen ontwikkelen.'

Reflectie, normen en waarden

Jan heeft de algehele leiding over de vestiging. Hij stuurt acht betaalde medewerkers aan, die weer zo'n veertig vrijwilligers aansturen. 'Het is een heel georganiseerd met dit gemêleerde gezelschap om iedereen op de juiste plek te zetten', zegt Jan. In het begin was het even omschakelen. 'In de wereld waar ik vandaan kwam werden mensen veelal gebruikt als middel om een commercieel doel te gebruiken. Hier is het andersom, dat vind ik heel fijn. Ik heb twee jaar thuis gezeten, gereflecteerd, nagedacht over welke normen en waarden ik koester en dit sluit daar naadloos op aan. Ik heb altijd hart voor mensen gehad, maar in het werk wat ik vroeger deed, was daar niet altijd ruimte voor. Je zit dan in een systeem waarin je mee moet.' Jan zorgt dat alles reilt en zeilt aan de Nieuwe Veerallee.

'Het is niet nodig, maar voor mezelf hou ik de omzetten bij, dat vind ik prettig, want daardoor heb ik meer gevoel bij mijn werk en bij wat er nodig is. Ik heb de wekelijkse digitale nieuwsbrief geïntroduceerd met mutaties over mensen die komen en gaan, ontwikkelingen, leuke weetjes, af en toe een spreuk van de week en verjaardagen. Mensen vinden het prettig om op de hoogte te zijn.'

Daar doen we het voor

'Als je gaat voor stabiliteit en structuur, merk je dat je mensen tevreden zijn. Dat is mijn doel: dat de medewerkers hier met plezier heengaan en met een goed humeur weer vertrekken. Als je dat bereikt, komt de rest vanzelf: dan ziet de winkel er goed uit, dan zijn de klanten tevreden en dan komt de omzet ook.' Mensen komen binnen met of zonder één of meerdere rugzakjes en ieder heeft zijn eigen manier van werken. 'Ik vind het belangrijk om mensen een kans te geven, daar zijn wij voor. We proberen ze te helpen daar te komen waar ze graag naar toe willen. Ik geef ze ruimte en een stuk verantwoordelijkheid vanuit de vraag: wat kun je, wat wil je en waar ben je goed in. Als iemand weer aan het werk gaat na ziek te zijn geweest, dan vraag ik: waar heb je zin in vandaag? Als hij het liefst met sieraden bezig is, ga ik hem niet op de kleding zetten, dat werkt toch niet.' Jan vindt het geweldig om de vrijwilligers te zien groeien. 'Soms komen mensen hier zo onzeker binnen, dat ze je amper aan durven kijken. Als ze dan na een tijd met de borst vooruit vertrekken dan denk ik: ja, daar doen we het voor.'

Veranderde mindset

Plannen voor de toekomst zijn er genoeg. 'Voorin de winkel is het kunstzinnig en mooi, maar halverwege verdwijnt de spanningsboog, dat gaan we aanpakken. Verder willen we een slag maken in het hergebruikpercentage. Momenteel zitten we op 85%, dat moet minimaal 90% worden. Dat betekent dat we nog beter het afval moeten scheiden. We blijven voortduren aan de weg timmeren. Misschien is het ook goed om eens wat vaker een kijkje te nemen in de keukens van de andere vestigingen, daar zouden we vast van kunnen leren.'

Door zijn werk heeft Jan een andere kijk op recycling gekregen. 'Normaliter zie je alleen maar de voorkant. Maar als je ontdekt wat hier allemaal gebeurt met die hele afvalstroom, gaat er een wereld voor je open. Heel boeiend vind ik dat. Wat dat betreft is mijn hele mindset veranderd. Twee jaar geleden zou ik never nooit tweedehands kleding bij de kringloop kopen, maar kijk: dit overhemd heb ik hier voor vijf euro gekocht. Waarom niet, als het nog mooi is!'

Uit het NIEUWS VAN 2018 gegrepen...

Bron: Stentor, 14 november 2018

Grote ets Anton Heyboer duikt op bij Zwolse kringloop

Regelmatig ontvangt Stichting Kringloop Zwolle mooie, waardevolle objecten, die vervolgens op Marktplaats te koop worden aangeboden. Wat te denken van vier eetkamerstoelen van Niels Møller, met als vraagprijs: 1250 euro. In 2017 stond er een Rickenbacker-gitaar in de etalage, waarop al gauw 1500 euro werd geboden. In november 2018 bood Stichting Kringloopwinkel Zwolle een ets van kunstenaar Anton Heyboer (1924-2005) te koop wordt aan. Galeriewaarde: 1500-2000 euro. Eerste bod: 65 euro.

Drie jaar geleden begon Fred (49) als tuinman bij Stichting Kringloop Zwolle in Zwolle-Zuid. 'Ik was vrachtwagenchauffeur maar in 1999 ben ik afgekeurd en ik was op zoek naar dagbesteding. Bij de kringloopwinkel zijn ze altijd wel op zoek naar vrijwilligers, dus meldde ik me hier. In de eerste instantie begon ik buiten in de tuin, vier dagen per week. Dat was teveel, evenals drie dagen. Tweemaal vier uur per week houd ik goed vol. Ik moet niet teveel prikkels hebben, daarom ben ik ook verhuisd van Zwolle naar een rustig dorpje in Drenthe, waar ik in alle rust mijn gang kan gaan.'

Inmiddels doet Fred veel meer dan alleen de tuin. Hij is volop bezig met de expeditie en de zomer- en de winterspullen. 'Ik zorg ervoor dat alles gescheiden is en netjes wordt opgeslagen. Dat werkt veel efficiënter. Als er bijvoorbeeld koelboxen nodig zijn, hoeven mijn collega's niet eerst in een grote berg goederen op zoek te gaan, maar vinden ze alles goed gesorteerd.' Hij gaat daarbij zijn eigen gang. 'In het begin ging iedereen zich ermee

bemoeien en toen heb ik gezegd dat het zo niet werkte voor mij. Dat heb ik ook met klanten. Als mensen moeilijk gaan doen, dan loop ik naar mijn leidinggevende en vraag of hij het wil afhandelen. Dat is het beste.'

Fred werkt keihard. Als hij binnen klaar is en hij heeft tijd over, dan gaat hij het terrein schoonmaken of een hegje snoeien. 'Het mooie is dat ze je hier je gang laten gaan. Ze kijken ontzettend goed naar wie je bent, ze accepteren wat je niet kunt en ze zijn blij met alles wat je wel kunt. Ze willen me niet kwijt. Soms vinden ze dat ik te hard werk, dat ik het wel wat rustiger aan mag doen. Maar ja, ik ben een streber. Weet je, niets moet hier. Het hoeft niet, het mag allemaal. Daardoor leer je jezelf kennen en kun je je ontwikkelen. Ik voel me goed hier, ik word weer gewaardeerd, dat had ik heel lang niet gehad. Ja, ze zijn hier wel gek met mij.'

"Hier word ik weer GEWAARDEERD!"

Of het 's zomers nu om koelboxen gaat, of 's winters om schaatsen; de artikelen zijn in een mum van tijd uit de opslag tevoorschijn te halen. Vrijwilliger Fred zorgt ervoor dat alles netjes gesorteerd wordt opgeslagen en zijn collega's niet in een grote chaos van goederen hoeven te zoeken. Zij waarderen zijn inzet dan ook zeer. 'Dit werkt veel efficiënter', legt Fred uit.

Fred is vrijwilliger bij Stichting Kringloop Zwolle, locatie Zwolle-Zuid. Hij werkt keihard, is een streber en toch bescheiden. Het liefst blijft hij een beetje anoniem.

Felicia en Azeezat Omoyayi en Jaminatu Jalloh zijn allround vrijwilligers bij Noggus&Noggus in Hasselt en voelen zich daar helemaal thuis.

Noggus&Noggus en Kringloop Zwolle bieden vele mogelijkheden. Goederen en mensen krijgen er een nieuwe kans. En er zijn ook mensen die er gaan werken om de Nederlandse taal en cultuur te leren. Zoals Jaminatu Jalloh, en Azeezat en haar moeder Felicia Omoyayi. Zij zijn vrijwilligers bij Noggus&Noggus in Hasselt.

'We hebben hier HÉÉL ERG VEEL geleerd !'

Jaminatu is 22 en woont sinds september 2018 in Nederland. Ondanks die korte tijd spreekt ze al bijna vloeiend Nederlands. 'Ik kom uit Sierra Leona in West-Afrika. Mijn man woont al bijna vijftien jaar in Nederland. Eerst heb ik het inburgeringsexamen gedaan. Ik kwam hier bij de kringloop werken omdat ik graag Nederlands wil spreken en met de mensen wil omgaan, dat vind ik belangrijk. Ik klets veel met iedereen, ik heb al wel veel mensen leren kennen. In Sierra Leone was de noodtoestand uitgeroepen en waren alle scholen en universiteiten gesloten, vanwege de ebola-epidemie, dus daar heb ik niet de mogelijkheid gehad om verder te leren. Hier heb ik meer kansen.' Jaminatu moest wel wennen in Nederland. 'Kringloop kennen ze niet in Sierra Leone, Afrikaanse mensen geven echt niet zomaar gratis hun spullen weg. In Nederland gaat men ook anders met elkaar om. Wij laten ouderen niet alleen wonen. En wij zouden nooit je en jou tegen onze leidinggevende zeggen, dat is respectloos. Maar al heb ik wel eens heimwee, ik ben heel blij dat ik hier ben. De mensen zijn heel aardig, en bij de kringloop heb ik heel erg veel geleerd!'

Jaminatu en Felicia zijn goede vrienden van elkaar. 'Onze mannen waren vrienden en nu zijn wij dat ook', vertelt Felicia. Ze kwam vier jaar geleden samen met haar twee dochters vanuit Nigeria naar Nederland, waar haar man al langer woonde. 'Ik heb er geen spijt van dat ik hierheen gekomen ben', vertelt ze. 'Maar Nederlands vind ik nog steeds een moeilijke taal. Sinds 2015 werk ik bij Noggus&Noggus, dat is fijn, je leert er veel van. Hier moest ik meteen alles doen: de kassa, spullen prijzen en in de winkel zetten. Het was wel eng in het begin, maar ook heel erg leerzaam. Je leert met mensen omgaan, je leert de taal, je leert de cultuur en je leert ook veel van de spullen die ze hier gebruiken. Ik werk hier twee dagen en verder heb ik een betaalde baan in Zwolle. Dat is ook leuk.'

Dochter Azeeza is zeventien jaar. Ze gaat naar school, maar op de zaterdag werkt ze bij Noggus&Noggus. 'Eerst wilde ik helemaal niet naar Nederland, ik moest al mijn vrienden in Nigeria achterlaten. In het begin vond ik hier alles stom. Maar nu heb ik wel meer vrienden gekregen. Toen ik hoorde dat ze bij Noggus&Noggus nog mensen nodig hadden, heb ik aangeboden om vrijwilliger te worden. Ik vind het hier leuk. Als ik hier werk heb ik het gevoel dat ik gewoon mijzelf kan zijn. De klanten zijn aardig, ze praten met me. Je bent hier welkom, niemand kijkt kritisch naar je en ik hoef me niet op een bepaalde, Nederlandse manier te gedragen. Weet je, het is gewoon een avontuur om hier te werken. Je maakt van alles mee en er kan van alles gebeuren. Bovendien heb je altijd de kans om iets leuks voor jezelf te kopen, voor weinig geld.' Later wil Azeeza haar eigen onderneming starten. 'Ik weet nog niet precies wat voor bedrijf. Eerst wil ik de opleiding marketing en communicatie doen. Maar dan nog wil ik hier bij Noggus&Noggus blijven werken.'

‘De kringloop is een goede plek om te **LEREN** en **ERVARING** op te doen’

Het is een enorme overgang van Syrië naar Nederland, van oorlog naar vrede en van een succesvol eigen bedrijf naar vrijwilligerswerk.

George Barrimo en zijn vrouw en twee kinderen kwamen in 2015 naar een voor hen totaal vreemd land. Ze hadden de moed en de kracht om een nieuw bestaan op te bouwen. ‘In Syrië is niets meer voor ons, hier hebben onze kinderen toekomst’, zegt George. Hij werkt als vrijwilliger op de afdeling Klein Elektra bij Kringloop Zwolle-Zuid.

‘Bij het vak Oriëntatie Arbeidsmarkt bij de Inburgeringscursus zei mijn leraar dat ze bij de kringloop iemand nodig hadden voor technische reparaties’, vertelt George. ‘Nu werk ik hier alweer twee jaar vier middagen per week. Ik repareer lampen, koffiezetapparaten en andere elektrische apparaten. ‘s Morgens heb ik een betaalde baan bij een fabriek in Heerde, waar ik matrijzen repareer. Bij de Kringloop heb ik leuke collega’s en contact met mensen. In het begin sprak ik bijna geen Nederlands, maar het gaat steeds beter. Dit is een goede plek om de taal te leren, om ervaring op te doen, om te werken en om te integreren. Het is niet betaald, maar als ik het niet leuk zou vinden, zou ik hier niet al twee jaar werken.’ In Aleppo had George een eigen bedrijf. ‘Ik had een winkel waar mensen terecht konden voor kleine elektrische reparaties. Eigenlijk had ik gestudeerd voor accountancy, maar ik ben mijn vader opgevolgd, hij was ook heel technisch. Ik was daar baas, nu ben ik medewerker. Maar wie weet kan ik hier ook ooit een eigen winkel beginnen!’

‘Nederland is een fijn land. Het is wel duur, maar de Nederlanders zijn aardig en de regelingen zijn goed’, vertelt George. ‘Het kringloopgebeuren was nieuw voor mij. Zoiets hadden we niet in Syrië.’

Als iets kapot was, gooiden we het niet weg, maar lieten het repareren. We dachten ook niet zo na over recycling. In Europa houdt men zich meer bezig met natuur en milieu.’

George is al goed gewend in Nederland. ‘Soms mis ik Syrië, maar ja, alles wat we daar hadden is kapot gebombardeerd. Bovendien zijn mijn kinderen hier. Mijn dochter kan bijna geen Arabisch meer lezen of schrijven. Ze is 16 jaar en zit op het vwo. Mijn zoon is 19 en doet de opleiding Verkoopmedewerker, hij loopt nu stage. Je zou denken dat het echte Nederlanders zijn. Mijn vrouw werkt in een winkel. We zijn hier voor de toekomst van de kinderen, in Syrië is niets meer voor hen. Het gaat goed met ons, daar ben ik blij mee. Ik ben hier gelukkig.’

George Barrimo is sinds twee jaar vrijwilliger bij Stichting Kringloop Zwolle, vestiging Zwolle-Zuid. Elektrisch apparaat stuk? Geen probleem, George fikst het!

Sjany Klein Horsman, deskundig hoofd kleding en allrounder bij Noggus&Noggus in Staphorst, vijftien jaar geleden begonnen in Hasselt.

Van de Groene Cirkel naar Noggus&Noggus, van de administratie naar de kleding en van Hasselt via Rouveen naar Staphorst. Sjany Klein Horsman heeft heel wat wisselingen van wachten en vestigingen meegemaakt in de geschiedenis van het kringloopgebeuren in de kop van Overijssel. 'Maar waar ik ook werkte en wat ik ook deed, ik werk hier nu met nog zoveel plezier als vijftien jaar geleden.'

'Ik sta wel open voor NIEUWE WINDEN!'

'In Hasselt ontplooidde de bevrogen Wolter van Hasselt vanuit zijn stichting Natuur en Milieu Zwartewaterlanden allerlei initiatieven om de samenleving duurzaam te verbeteren', haalt Sjany herinneringen op. 'Eén van de activiteiten was de oprichting van het kringloopbedrijf de Groene Cirkel met uiteindelijk winkels in Hasselt, Rouveen, Zwartsluis en Vollenhove. Ik werkte toen als vrijwilliger in de Wereldwinkel in Hasselt in hetzelfde pand waarin het kantoor van Natuur en Milieu Zwartewaterlanden was gevestigd. Ik had het niet zo heel druk, dus op verzoek van Wolter ging ik hem helpen met de administratie. Van hem heb ik heel veel geleerd, bijvoorbeeld om gewoon door te pakken, om dingen klaar te spelen. Hij bedacht en droomde van alles en ik hing aan de telefoon om de boel dan te organiseren.'

Op een gegeven moment werd de administratie anders verdeeld en ging Sjany naar Rouveen. 'Ondanks dat het een heel oud, vochtig hok was, heb ik er heel veel pret gehad met de collega's. Het kantoor in Rouveen was een vroegere werkkast. Bij brand zouden we als ratten in de val zitten, dus we hadden een breekijzer bij het bureau staan, waarmee we in geval van nood het raam konden inslaan, om vervolgens over een hek te klimmen. De winkel was propvol, alles stond op een hoop en er was nooit geld. Wat we deden, deden we met spullen die binnenkwamen.'

Sjany lacht. 'Toen we naar Staphorst verhuisden en Jan Pruis kwam, waren we allemaal eerst in shock. Hij wilde een overzichtelijk pand, met strakke stellingen en hij deed dat gewoon. En toen werd het ineens een hele mooie winkel! Hij maakte er iets fraais van.' Sjany vond het geweldig. 'Ik sta wel open voor nieuwe winden. Er is in de loop van de jaren zoveel veranderd. Het wordt eigenlijk steeds beter, ik denk dat het een goede tijd is voor kringloop.'

Sinds een paar jaar is Sjany hoofd kleding. 'De administratie werd centraal geregeld, daar hoefde ik me niet meer in te verdiepen. Men vroeg me of ik me met de kleding bezig wilde houden. Dat vond ik leuk, ik heb er denk ik wel kijk op. Sommige klanten vonden dat wel jammer, want voor merkkleding moesten ze vanaf toen net iets meer betalen. Ik begon met andere hangers aan te schaffen, want alles hing door elkaar. Vervolgens ben ik alles kleur bij kleur en soort bij soort gaan hangen. Het duurde wel een jaar voordat ik het overzichtelijk op orde had en alle vrijwilligers begrepen wat ik wilde.'

Sjany houdt van haar baan. 'Op zich hoef ik niet echt te werken, ik ben 64, mijn man is inmiddels met pensioen en we houden ervan om lange afstanden te fietsen. We hebben zeven kleinkinderen waar we druk mee zijn. Dus ik hoef me niet te vervelen. Maar ik zou Noggus&Noggus niet willen missen, het voelt inmiddels een klein beetje als mijn winkel. Ik blijf hier nog wel een poos hangen als het kan!'

Bij Noggus&Noggus in Hasselt zwaaien Mary Voogdt, Feikje Mollema en Gerlinde Dorgelo de scepter over de kledingafdeling. Mary en Feikje met decennialange ervaring, Gerlinde met een frisse blik. Ze zijn het helemaal met elkaar eens: werken bij een kringloopwinkel is heel erg leuk.

Bij de kringloop vind je goederen met ervaring, maar ook mensen met heel veel ervaring. Bij Noggus&Noggus in Hasselt delen Mary Voogdt en Feikje Mollema (respectievelijk links en midden) al hun kennis en know-how graag met de nieuwe garde, zoals Gerlinde Dorgelo (rechts).

“Het houdt je **JONG!**”

‘Op mijn 62ste moest ik van minister Borst vertrekken bij de Thuiszorg waar ik jarenlang had gewerkt’, vertelt Mary. ‘Dat is zo’n twintig jaar geleden.’ Ze lacht. ‘Ja, mensen zijn vaak verbaasd wanneer ik mijn leeftijd vertel. Dit jaar word ik 81, ik ben geboren in 1938, hetzelfde jaar als onze voormalige Koningin Beatrix.’ Ze vond het maar niks dat ze moest stoppen met werken. ‘Ik was niet van plan om al achter de geraniums te gaan zitten. Dus toen ik ontdekte dat men bij kringloop de Groene Cirkel in Vollenhove vrijwilligers zocht, heb ik meteen gesolliciteerd.’ Hergebruik van kleding is Mary met de paplepel ingegoten. ‘Ik draag al vanaf mijn twaalfde tweedehands kleding. Na de oorlog kwamen er kledingpakketten vanuit Amerika en daar zaten zulke leuke jurkjes bij met zulke mooie kleuren en patronen! Ik kreeg een zeegroen jurkje met koperen studs en ik was de koning te rijk. Ja, je had toen niet veel. Je had je doordeweekse schoolkleden, op zaterdag droeg je oude spullen en dan had je je zondagse kleden. Dat was het.’

De Groene Cirkel in Vollenhove sloot en Mary verhuisde naar de vestiging in Rouveen. De Groene Cirkel werd overgenomen door Landstede en ging Noggus&Noggus heten. De vestiging in Rouveen verhuisde naar Staphorst en uiteindelijk kwam Mary bij Noggus & Noggus in Hasselt terecht. Zolang ze het naar haar zin heeft en haar gezondheid het toelaat, blijft ze gewoon twee dagen per week werken. ‘Ik ben niet iemand die stil kan zitten, ik wil gewoon bezig zijn, dat houdt je jong.’

Feikje is het helemaal met Mary eens. ‘Je brein blijft bezig, je voelt je nuttig en ik vind het gewoon ook hartstikke leuk.’ Zij begon ook bij de kringloopwinkel in Vollenhove. ‘Ik was op een punt in mijn leven gekomen waarop ik besloot dat ik eruit moest en ik voelde me daarbij ook wel geroepen om iets voor een ander te gaan doen.’ Het was een mooie tijd. ‘Daar konden we ons helemaal uitleven, en we kregen vele complimenten.’ Ook Feikje werkte bij verschillende vestigingen. ‘In Rouveen had je alle vrijheid om het zo te doen als je het zelf wilde. We maakten mooie etalages, we zetten het op onze eigen manier neer. Niks moest, alles kon. Toen de Groene Cirkel veranderde in Noggus&Noggus, werd het zakelijker. Nu werken we op maandag en vrijdag en houden we ons alleen met het uitzoeken van de kleding bezig. Dat is ook leuk werk.’

Gerlinde komt eigenlijk nog maar net kijken: ze startte in november 2018. ‘Ik kwam hier altijd al wel een- of tweemaal per week snuffelen, ik koop mijn meeste kleding tweedehands. Op een gegeven moment ontdekte ik dat men hier vrijwilligers zocht en ik wilde op één of andere manier wel wat terug doen en meewerken aan het milieu. Ik heb een administratieve baan, maar op woensdag ben ik vrij, dus nu werk ik hier op de woensdagochtend. Het is heel erg leuk, vooral het uitzoeken van de kleding. Laatst kwam ik bijvoorbeeld een driedelig Edgar Vos-pakje tegen, dat is grappig.’ Het werk bevalt Gerlinde nog meer dan ze verwachtte. ‘Ik voelde me meteen heel welkom, je hoort er meteen bij!’

'In principe doe ik hier alle voorkomende werkzaamheden, behalve de kassa', zegt Vincent. Hij werkt vier dagen per week in de vestiging aan de Nieuwe Veerallee. 'Ik sta bij de inname, ik ben inzetbaar in het hele winkelgebeuren, ik werk in het magazijn en ik hou me bezig met seizoenspullen. Hier komen het hele jaar door kerstspullen en bijvoorbeeld paasspullen binnen, of specifieke winter- en zomerartikelen. Die sorteer ik en sla ik op, dat is zo'n beetje mijn afdeling. Ik hou van orde en netheid, daar haal ik mijn positiviteit uit.' Vincent heeft affiniteit met kringloop en alles wat daarbij hoort. 'Heel veel mensen denken alleen aan spullen brengen en goedkoop kopen. Die hebben totaal geen idee wat voor processen er achter de schermen gebeuren. Het aannemen van spullen, het verwerken, het sorteren en scheiden, het inpakken, prijzen, in de winkel zetten. Het is echt keihard werken voor iedereen, zelfs als het in de winkel rustig lijkt. Er is altijd wat te doen.'

Eigenlijk is Vincent vrijwilliger, maar hij beschouwt zijn werk gewoon als een baan, en zijn uitkering als salaris. 'Zonder vrijwilligers is er geen kringloop. Ik heb nu geen sollicitatieplicht en ik zou hier graag zo lang mogelijk, tot mijn pensioen, willen werken. Dit is echt mijn ding, ik heb het hier zo naar mijn zin. Dit is mijn wereld. Iedereen voelt mekaar aan, laat mekaar in de waarde en heeft respect voor elkaar. En geen dag is hetzelfde, dat maakt het zo leuk.'

Vincent Schuurman voelt zich echt medewerker bij Stichting Kringloop Zwolle aan de Nieuwe Veerallee. Hij werkt er al drie jaar en kan zich geen betere baan voorstellen.

'Dit is mijn **WERELD**'

Vincent Schuurman vond het lastig om zijn draai te vinden, nadat hij een aantal jaar geleden op straat kwam te staan toen zijn toenmalige werkgever reorganiseerde. 'Ik viel in een gat. Drie jaar geleden kwam ik bij Stichting Kringloop Zwolle terecht. Ik heb het hier zo naar mijn zin, dit is echt mijn ding. Je hebt rechten en plichten, er moet hard gewerkt worden, maar je hebt hier geen baas die je constant in je nek zit te hijgen.'

‘Sinds kort woont mijn moeder in een verzorgingscentrum, dus had ik meer tijd voor mezelf’, vertelt Ineke. Zij bemant de kassa en houdt zich bijvoorbeeld bezig met het ordenen en sorteren van de kerstspullen die het hele jaar door binnenkomen. ‘Vroeger heb ik lesgegeven, maar ik ben er te lang uit geweest om het weer op te pakken. Niet dat de kinderen zozeer zijn veranderd, het gaat om de lesmethoden. Je moet je als het ware totaal omscholen met allemaal cursussen en dat wilde ik niet meer.’ De kringloopwereld van Noggus&Noggus was nieuw voor haar. ‘Vroeger heb ik de kringloop in Den Ham helpen oprichten, maar dat was heel wat anders dan wat hier allemaal gebeurt. Petje af voor wat ze hier allemaal doen op het gebied van recyclen en duurzaamheid. Ik vind het super en ik word er zelf ook bewuster van over de manier waarop je met je spullen omgaat. Als ze geleefd hebben, vind ik ze mooi.’

Het bevalt Ineke prima bij Noggus&Noggus. ‘Als mantelzorger gaat je sociale leven eraan. Nu ben ik lekker onder de mensen en ik heb echt een heerlijk stel collega’s bij wie ik op visite ga en met wie ik bijvoorbeeld naar Ierse concerten ga. Je klanten leer je op een gegeven moment ook kennen, want wist je dat Noggus&Noggus voor velen een belangrijke sociale functie heeft? Mensen kunnen hier een praatje maken en hun ei kwijt. En we liggen ook vaak met z’n allen in een deuk: collega’s en klanten.’

Ineke heeft door haar werk nieuwe inzichten gekregen. ‘Weet je, als je weer onder de mensen komt en als je de verhalen van anderen hoort, ga je anders tegen de dingen aan. Je maakt je niet meer zo druk om allerlei dingen, je leert te relativieren.’

‘Als het **GELEEFD** heeft, vind ik het mooi’

‘Ga eens een keer wat voor jezelf doen’, adviseerde de zoon van Ineke Verburg (57) op een goede dag. Tot die tijd vulde ze de dagen vooral met de mantelzorg voor haar moeder. ‘Ik sprak bijna geen mens meer, dus ik nam zijn advies ter harte en belde met Noggus&Noggus in Ommen. Nu werk ik hier alweer drie en een half jaar met heel veel plezier op de maandag-, dinsdag- en woensdagochtend en tweemaal per maand op de zaterdagochtend.’

Als je iemand hoort zingen bij Noggus&Noggus in Ommen, dan heb je grote kans dat het Ineke Verburg is. Ze werkt er sinds drie en een half jaar met heel veel plezier en dat mag iedereen horen.

Ruud Oude Veldhuis heeft als leidinggevende/begeleider werkplaats de afgelopen zeven jaar zijn stempel gedrukt op de werkplaats van Stichting Kringloop Zwolle aan de Nieuwe Deventerweg. Hij zet de mensen zoveel mogelijk in hun kracht en zorgt ervoor dat de verschillende afdelingen zo efficiënt mogelijk kunnen werken. Daarbij is hij recycler in hart en nieren. 'Ik ben er van overtuigd dat je beter in tweedehands kwaliteit kunt investeren dan in nieuwe rotzooi. Er wordt zoveel troep verkocht tegenwoordig.'

Ruud Oude Veldhuis is alweer zeven jaar leidinggevende werkplaats Zwolle-Zuid. Hij is niet alleen technisch, maar heeft ook een flinke dosis mensenkennis. Dat is erg handig als je bij Stichting Kringloop Zwolle werkt!

'In de **WERKPLAATS** weten de bezoekers niet wat ze zien'

Al sinds hij jong is recyclet Ruud. 'Ik had geen krantenwijk, ik ging fietsen kopen en repareren. Bij mensen thuis ging ik klussen. Ik ben voortdurend aan het repareren. Als ik het aantal reparaties dat ik heb uitgevoerd moet gaan tellen, ben ik nog wel eventjes bezig.' Hij volgde elektrotechnische opleidingen op lts, mts en hts en was vervolgens hoofd van een technische dienst. 'In verband met lange reistijden en de wens om er meer voor mijn kinderen te zijn, ben ik zeven jaar geleden op zoek gegaan naar een andere baan in deeltijd. Zo kwam ik bij de Stichting Kringloop Zwolle terecht, in eerste instantie als begeleider van de medewerkers op de technische werkplek, na de reorganisatie ben ik begeleider voor de hele werkplaats. Daarvoor moet je niet alleen technisch zijn, maar ook empathie hebben en gelukkig kan ik goed met mensen omgaan. Dat doe ik op een vakinhoudelijke manier. Ik vind het leuk om mensen in hun kracht te zetten: welke vaardigheden heb je, wat kun je bijleren, wat kan ik voor je betekenen?'

Het werk blijft Ruud intrigeren. 'Hier werken veel verschillende mensen. Sommigen komen binnen met een burn-out, anderen hebben een beperking en we bieden ook plek aan bijvoorbeeld mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Het is de kunst om ze op de juiste plek te zetten. Daarbij moeten we natuurlijk wel rekening houden met het feit dat het werk gewoon allemaal moet gebeuren. Maar het is prachtig om mensen te zien groeien. Hier hebben jongens gewerkt die nu in de elektrotechnische industrie een baan hebben gevonden. Er was een keer een docent geschiedenis die hier ontdekte dat hij het technische ambacht eigenlijk veel leuker vond. Nu is hij fietsenmaker.'

De afgelopen jaren zijn de werkplekken onder leiding van Ruud efficiënter gaan draaien. 'Toen ik hier op de fietsenafdeling begon, repareerde men fietsen met het materiaal dat voorhanden was. Er stond dus iemand van drie kapotte fietsen één kapotte fiets te maken. Dat werkt niet. Nu bestellen we de producten die we nodig hebben om de fietsen echt te repareren en goed werkend te kunnen verkopen. We hoeven niets weg te gooien, vrijwel alles wordt gerecycled.'

'Er zit veel ervaring en mensenkennis bij Stichting Kringloop Zwolle', zegt Ruud. 'We zijn een kringloopbedrijf, we zijn sociaal en ondertussen zorgen we ervoor dat het werk doorgaat. Het is altijd de kunst om daarin een goede balans te vinden.' Ruud geniet van zijn werk. 'Het is hier prachtig. De meeste bezoekers die hier achter de winkel komen weten niet wat ze zien. Dat is iets om trots op te zijn.'

dan de andere, dus dan is duidelijkheid belangrijk. Ik probeer daar flexibel in te zijn.' Door zijn werk heeft Niek veel geleerd, vooral op sociaal gebied. 'Je hebt heel wat mensenkennis nodig. Hier achter werken gemiddeld zo'n tien vrijwilligers. Ik wil graag dat ze het goed hebben. De ene vrijwilliger heeft veel meer begeleiding nodig dan de ander, de één moet je als het ware faciliteren, de ander moet je het juist alleen laten doen. Daarbij is het de kunst te delegeren, terwijl ik nog vaak de dingen zelf snel oplos. Het is ook de kunst

Niek staat in het magazijn bij de vrijwilligers die zich met de boeken bezig houden. 'Er is een nieuw computersysteem waarmee je in één oogopslag nieuwprijs en tweedehandsprijs van een boek kunt zien, heel handig', vertelt hij. Hij is geïnteresseerd in alles wat er gebeurt in en rond Noggus&Noggus. In de loop der jaren is het ook een beetje Niek's bedrijf geworden. Hij begon in 2004 met twee dagdelen. Inmiddels werkt hij er 38 uur per week. 'Het werk bevalt heel goed', zegt hij. 'Vrijwilligers begeleiden, klanten te woord staan, spullen ontvangen, maar ook klusjes opknappen; geen dag is hetzelfde. Het heeft geen zin om een planning te maken, want er gebeuren altijd onverwachte dingen. Dat heeft ook zijn charme, je weet nooit wat je te wachten staat. Maar ook al loopt alles anders en ook al valt de helft van de bezetting uit: we lossen het altijd allemaal samen op.'

In de loop der jaren heeft Niek verschillende leidinggevendenden gehad. 'Soms is dat zoeken', vertelt hij. 'De ene leidinggevende verwacht andere dingen van je

om tussen al die verschillende mensen met verschillende gebruiksaanwijzingen jezelf niet kwijt te raken. Laatst hebben we een cursus leidinggeven gevolgd en dat was voor mij heel verhelderend en leerzaam, ik zou wel meer van zulke cursussen willen volgen.'

Het is half elf. 'Koffie!' klinkt er door het magazijn. Een stagiair die grote hoeveelheden cassettebandjes uit doosjes haalt ter recycling, vraagt aan Niek of hij ook pauze mag nemen. 'Natuurlijk', zegt Niek. 'Ga maar koffie drinken, of neem een choco.' Hij kent de mensen met wie hij werkt. 'Hoe ga je om met iemand die altijd te laat komt, maar ontzettend leuk met de klanten omgaat? Wat zeg je tegen een vrijwilliger die het nieuwe boekensysteem maar niks vindt? Wat doe je als er buizen geslepen moeten worden voor een nieuwe stelling? Ik begeleid en spring in waar nodig, want ik vind het belangrijk dat alles doorloopt en in balans is.' De combinatie duurzaamheid en het sociale aspect is precies Niek's ding. 'Weet je, Noggus&Noggus is een stuk van mijn leven.'

Niek Runhart kent als geen ander het kringloopwerk. Hij werkt al zo'n vijftien jaar bij Noggus&Noggus in Dalfsen. Hij heeft vele ontwikkelingen meegemaakt en mensen zien komen en gaan.

'Mijn **HART** en **ZIEL** zitten in dit bedrijf'

Niek Runhart kent het klappen van de kringloopzweep. Hij werkt al meer dan vijftien jaar bij Noggus&Noggus in Dalfsen en is nu eerste medewerker magazijn. Hij staat op de inname, springt in waar nodig en begeleidt medewerkers in en rond het magazijn. 'Ik doe mijn werk met heel veel plezier', zegt hij. 'Mijn hart en ziel zitten in dit bedrijf.'

Allrounder Herman Gerrits werkt alweer zeven jaar bij Noggus&Noggus in Ommen. Hij heeft de leiding over inname en alles daaromheen. Hij heeft zowel oog voor het zakelijke als het sociale aspect van het kringloopebeuren.

‘Dit had ik twintig jaar **EERDER** moeten doen’

Meer dan veertig jaar lang werkte Herman Gerrits (64) op een recreatiepark. Door overname, reorganisatie en misbruik van vertrouwen kwam hij zeven jaar geleden op straat te staan. ‘Dan zakt je wereld wel even in elkaar. Ik was boos, ik was verdrietig, maar ik zat niet bij de pakken neer. Ik zei tegen mijn vrouw: “Ik ben 58 jaar, ik ga niet thuis zitten. Dan ga ik wel vrijwilligerswerk doen.” En zo kwam ik bij Noggus&Noggus in Ommen terecht. Na een half jaar solliciteerde ik op de functie van logistiek medewerker en ik werd aangenomen. Ik vind het geweldig. Vaak denk ik: dit had ik veel eerder moeten doen.’

‘Weet je wat het is’, zegt Herman, ‘als je thuis zit, hoor je nergens meer bij. Je hebt geen sociale contacten, je raakt afgestompt van de afwijzingen op sollicitaties, je zit daar maar. Ik moet volk om mij heen hebben, ik moet een doel hebben.’ Herman heeft de leiding over inname en alles daaromheen. ‘We hebben een fijne band met elkaar. Ik heb diepe waardering voor al onze vrijwilligers die hier zoveel tijd in steken. Zij verzetten enorm veel werk.’ Noggus&Noggus in Ommen munt uit in afvalscheiding en recycling. ‘Wij zitten meestal boven de 95 procent’, zegt Herman. ‘We hebben zelfs ook een jaar gehad waarin we nog minder dan 3 procent afval hadden. Dat gaat niet vanzelf, daar moet je wel heel veel handelingen voor verrichten. Het zijn vooral vrijwilligers die dat doen, zij verdienen een grote pluim hier.’

‘Het sociale aspect is hier belangrijk’, zegt Herman. ‘Bij betaalde krachten deel je gewoon orders uit, maar hier is het anders. Je hebt hier allerlei soorten mensen. Mensen met autisme moet je geen drie dingen tegelijk vertellen. Mensen met ADHD hebben veel duidelijkheid en structuur nodig. Mensen met een burn-out moet je rustig de kans geven. Soms komen ze als een dood vogeltje binnen en dan gaan ze na een tijd fluitend weer weg, dat is mooi om te zien. Je hebt de taakstraffers, maar je hebt ook de enthousiastelingen die het er gewoon bijdoen, naast hun baan. Al die mensen vereisen een andere aanpak. Op een gegeven moment leer je dat. Al doende groei je zelf ook nog helemaal.’ De leiderschapstraining die hij volgde, samen met andere medewerkers van Noggus&Noggus en Stichting Kringloop Zwolle, speelde daarop in. ‘Acteurs speelden bepaalde rollen en wij moesten ontdekken hoe je daarmee om moest gaan. Het was leerzaam en het was ook leuk om de collega’s te ontmoeten en op een andere manier te leren kennen.’

Herman gaat met plezier naar zijn werk. ‘Elke morgen ben ik hier om acht uur, terwijl ik eigenlijk om half negen moet

beginnen.’ Hij is bijna 65. ‘Ik heb het er met bedrijfsleider Monique over gehad. Het liefst zou ik dan een dag minder gaan werken. Dan ga ik tuinieren en meer met mijn familie optrekken. Onze zoon en dochter en de vier kleinkinderen wonen allemaal in de buurt en we hebben een hele goede band onderling, dat is een rijkdom die ik wil koesteren.’

We leveren goederen voor het evenement Living Village. We staan middenin de Dalfser samenleving.' De interne sfeer is ook goed. 'We hebben een leuk team, met vier betaalde medewerkers en zo'n veertig vrijwilligers. Soms is het lastig, je moet flexibel zijn want je weet nooit van tevoren wat er op een dag gebeurt, hoe druk het wordt en hoeveel

'Als ik twee uur achter de kassa sta, heb ik wel weer zin in wat anders', vertelt Ingrid. 'Zoiest was ik aan het schoonmaken, omdat de schoonmaakster ziek is.' Kringloop was helemaal nieuw voor haar. 'Ik kwam wel af en toe bij Noggus&Noggus in Ommen, maar verder dacht ik er niet zo over na. Inmiddels heb ik wel iets met kringloop en recycling. Ik koop minder snel nieuw en ik gooi minder snel weg, qua afvalscheiding ben ik veel zorgvuldiger geworden. Ik vind het nu echt belangrijk. Als je ziet wat hier binnenkomt, dat is zo ontzettend veel!'

Elke vestiging van Noggus&Noggus en Stichting Kringloop Zwolle heeft weer een andere sfeer. Dat is mede afhankelijk van de vestigingsplaats. 'Dalfsen is een duurzame gemeente, de mensen hebben over het algemeen wel iets met recycling en ze weten ons te vinden. We hebben hier een sociale kapster die mensen met weinig inkomen knipt, we zamelen leer in voor een project hier in Dalfsen. Als tegenprestatie maken ze van borduurwerken gordijnen voor onze paskamers.

ziektemeldingen er zijn. Ik spring in de gaten als het ware. Er zijn altijd drie dingen die elke dag moeten: de kassa, de inname en het transport. De rest vult zich vanzelf in.'

Ingrid heeft in de drie jaar dat ze er werkt alle facetten van het bedrijf leren kennen. 'Op een gegeven moment waren we inbetween bedrijfsleiders en toen hebben collega Niek Runhart en ik hier de boel gaande gehouden. Daar leer je ook veel van. Het was echter meer overleven dan bedrijfsleiden, we hadden bijvoorbeeld totaal geen tijd om nieuwe dingen te ontwikkelen of om te netwerken, dus ik was heel blij dat bedrijfsleider Robin Drost kwam. Hij bracht structuur en duidelijkheid, hij zette heel doortastend de puntjes op de i. Als hij vandaag iets bedenkt, begint hij daar ook meteen mee. Er gebeurt nu veel meer, ook met de nieuwe directrice. Ik vind het geweldig, ik hou wel van actie!'

"Ik hou wel van dat MULTIFUNCTIONELE!"

Ingrid Dunnwind werkt sinds augustus 2016 bij Noggus&Noggus in Dalfsen. Ze staat te boek als winkelmedewerkster, maar ze verricht alle hand- en spandiensten die er nodig zijn. 'Ik sta achter de kassa, doe een stukje administratie, ik sta op de inname, ik rij mee op de bus, ik sta op de kledingafdeling en val in waar nodig. Dat vind ik ook het allerleukst, dat multifunctionele.'

Ingrid Dunnwind is een breed inzetbare, duizendpotige winkelmedewerkster. Ze werkt sinds drie jaar bij Noggus&Noggus in Dalfsen.

Nieuw bij Deksels: **BASSIES BIETENBURGER** en de **VEGAN TOSTI**

Sebastiaan van Enk werkt als vrijwilliger bij Deksels aan de Nieuwe Veerlalee. Hij heeft er het veganisme geïntroduceerd: 'Het is goed voor mens, dier en ecologie!'

De Deksels-bezoeker heeft het ongetwijfeld gemerkt: sinds een tijdje staan er puur veganistische producten zoals Bassies Bietenburger en de Vegan Tosti op het menu. Niet alleen supergezond, maar ook erg lekker. Medewerker Sebastiaan van Enk, zelf veganist bij uitstek, heeft ze ingevoerd. 'Dat is het leuke van Deksels: er is volop ruimte om hier nieuwe dingen uit te proberen.'

'Een vriend van mij was veganist geworden', vertelt Sebastiaan. 'Hij was er fysiek erg door opgeknapt, dat vond ik heel interessant. Ik ben er zelf ook mee begonnen en in negen maanden tijd vijftien kilo afgevallen. Ik eet geen vlees, geen zuivel, geen vis, geen eieren. Het is helemaal niet nodig, het heeft geen toegevoegde waarde. Kaas is alleen maar gestold koeienstremsel, een klont verzadigd vet met zout. Eieren zijn complete cholesterolbommetjes. Diervriendelijk vlees bestaat niet. Het is niet dat ik mezelf al die producten met moeite ontzeg, ik wil het gewoon niet.' Sebastiaan is geen wereldverbeteraar, het maakt hem niet uit of iemand nu wel of niet veganistisch eet. Hij praat er wel graag over. 'Ik vind het eigenlijk wel logisch om bepaalde producten structureel te vermijden: het is goed voor de mens, het is goed voor de dieren en het is goed voor de ecologie.'

Sebastiaan werkt al vanaf zijn vijftiende in de horeca. 'Tussendoor studeerde ik, maar dat liep spaak qua planning en organisatie. Toen ik vorig jaar de diagnose ADHD kreeg, verklaarde dat veel, hoewel ik de erkenning lastig vond. Ik heb een tijdje niet gewerkt, maar ik heb de draad weer opgepakt bij Restaurant Deksels. Over een tijdje wil ik biologie gaan studeren, dat sluit goed aan op mijn veganistische belangstelling.' Sebastiaan werkt zo'n vijf dagen per week bij Deksels. 'Er is hier volop ruimte om nieuwe dingen te introduceren, dat is hartstikke leuk. De bietenburger liep meteen heel goed, en de veganistische tosti's met nepkaas, falafel en rode ui gaan ook als warme broodjes over de toonbank, daar ben ik best trots op.' Hij is blij met zijn plek bij Deksels. 'De medewerkers zijn heel verschillend, maar vormen een hechte groep en zijn zeer collegiaal. Het restaurant is echt gericht op mensen, of het nu medewerkers of gasten zijn. Als het een betaalde baan zou zijn, zou ik hier niet meer weg te slaan zijn!'

Sebastiaan heeft nog volop nieuwe ideeën. 'Mijn volgende project is veganistische soepen. Ik heb een aspergesoep bedacht, die we binnenkort gaan testen. Dus wat de veganistische kaart bij Deksels betreft: wordt vervolgd!'

‘Ik kan toch niet de hele dag op de **BANK** blijven zitten?’

Als twintiger ging Monique Wullink (69) voor een jaartje naar Zwitserland. Het werden er vijfenveertig. Ze werkte er als schoonheidsspecialiste, in de mode en in een optiek. Na haar pensioen ging ze terug naar Nederland. ‘Maar toen ik gesetteld was, dacht ik: ik kan toch niet de hele dag op de bank blijven zitten?’ En zo kwam ze bijna een jaar geleden bij Stichting Kringloop Zwolle aan de Nieuwe Veerallee terecht.

‘Eerst heb ik een dag proef gedraaid om de kat uit de boom te kijken’, vertelt Monique. ‘Het voelde meteen goed. Er hangt hier een fijne sfeer, de mensen waarderen en respecteren elkaar, het hindert niet hoe je eruit ziet en waar je vandaan komt. Het is heel sociaal, er worden etentjes georganiseerd en bingo, er zijn regelmatig vergaderingen waar je kunt meepraten.’ Ze werkt twee middagen in de week en houdt zich bezig met het kleingoed. ‘In Zwitserland is wel handel in tweedehands meubels, maar daar heb je geen kringloopwinkels zoals deze. Ik vind het geweldig, ik heb al zoveel gekocht hier, vaasjes, potjes, laatst nog een hele mooie salontafel die precies bij mijn meubels past. Ik moet nu een beetje oppassen, anders wordt het teveel. Je ontdekt de voordelen van recyclen en circulair denken: ik heb nu zelf ook minder moeite om afstand te doen van mijn spullen.’

Monique is heel blij dat ze bij Stichting Kringloop Zwolle werkt. ‘Het heeft gewoon zo moeten zijn. Men is hier

flexibel en denkt mee: als ik naar de tandarts of dergelijke moet, begin ik gewoon een uurtje eerder. Als de nood aan de man is, kom ik een middagje extra. Ik heb een collega van dezelfde leeftijd ontmoet, we werken samen en dat is heel gezellig. En je doet weer wat nuttigs, je betekent weer iets. Ik vraag me wel eens af hoe andere mensen dat doen: tot je pensionering 100% werken en dan ineens niets meer doen. Dat is toch niet goed voor de psyche en de moraal? Ik ga altijd met een heel voldaan gevoel naar huis.’

Monique Wullink is vrijwilliger bij Stichting Kringloop Zwolle aan de Nieuwe Veerallee en ze is kleingoeddeskundige.

'Zo kom ik nog eens onder de **MENSEN**'

Vroeger had Herman Fokkert een melkzaak. Daarna runde hij twintig jaar lang een boerderij met vijftig melkkoeien. Nu is hij mantelzorger voor zijn vrouw en doet hij alweer vijftien jaar vrijwilligerswerk bij Noggus&Noggus in Dalfsen. Inmiddels is hij 83 jaar. 'Zolang ik kan, ga ik door.'

Herman Fokkert werkt alweer zo'n vijftien jaar als vrijwilliger bij Noggus&Noggus in Dalfsen en hij is van plan om dat nog wel een tijdje te blijven doen.

'Na mijn pensioen wilde ik niet thuiszitten', vertelt Herman. 'Mijn vrouw is gehandicapt, ik ben mantelzorger erbij. Door het werk bij Noggus&Noggus kom ik onder de mensen. Ik vind het fijn dat ik er nog een paar keer uit kan door de week. Als ik hier ben heeft mijn vrouw thuis hulp, of ik zet alles klaar.' Herman werkt op maandag- en donderdagmorgen. 'Ik prijs de spullen. Soms weet ik het niet precies en dan overleg ik. Soms is het te goedkoop, of juist te duur, het blijft een gok. Vaak heb ik het ook wel goed.' Het zware werk laat Herman staan. 'Ik word wat slechter ter been. Zolang ik het kan, doe ik het nog, maar ik weet niet hoelang ik nog mag.'

Herman heeft het kringloopgebeuren in de vijftien jaar dat hij er werkt wel zien veranderen. 'Niet dat het werk is veranderd, dat blijft wel hetzelfde. Maar het is veel drukker geworden. Het aantal klanten is toegenomen, er

komen veel meer spullen en ook zit er veel meer rommel tussen. Weet je, ik heb de oorlog nog meegemaakt. Als boerenzoon had ik geen honger, maar we gooiden nooit dingen weg, zo waren we niet opgevoed. De tijden zijn veranderd. Alles wat hier bij Noggus&Noggus binnenkomt, verwerken we. Soms ligt er zo'n berg dat je denkt: hoe komen we hier doorheen? Maar als je dan met een paar man aan de slag gaat, even samen de schouders eronder zet, dan is het zo weg. Dat is het leuke, dat teamwork. Dat geeft een heel mooi, voldaan gevoel.'

Herman geniet van zijn werk. 'De klanten zijn leuk, ik ken er nog veel van de melkzaak die ik vroeger had. En de sfeer onder de collega's is goed. Mensen hebben respect voor elkaar, ze laten elkaar in hun waarde. Iedereen, jong en oud, kan goed met elkaar werken.'

Anja Nieuwhoff werkt sinds een dik jaar bij Noggus&Noggus in Staphorst. Er gaan wekelijks enorme hoeveelheden kleding door haar vaardige handen.

Vrijwilliger Anja Nieuwhoff werkt met veel bezieling op de afdeling kleding van Noggus&Noggus in Staphorst. 'Ik hou van opruimen en van netheid. Het geeft een heel voldaan gevoel om torenhoge stapels kleding weg te werken.'

'Als het druk is, kom ik gewoon ook op **ZATERDAG'**

Anja (61) kwam in 2018 bij Noggus&Noggus in Staphorst terecht. 'Voorheen had ik een parttime baan in de uitvaartwereld, ik deed de laatste verzorging. Dat was een heel dankbaar beroep. Maar ik moest eruit op basis van mijn leeftijd, meerderen met mij. Vanaf toen heb ik werk gezocht, maar dat is heel lastig op mijn leeftijd.'

'Momenteel doe ik voor een schoonmaakbedrijf zes uur per week huishoudelijk werk bij oudere mensen. Tijdens de jaarmarkt vorig jaar vroeg men of ik hier niet vrijwilligerswerk wilde doen. Dat leek me wel wat. Sindsdien werk ik hier vier middagen per week, zo'n vijf uur per dag.' Ze vindt het hartstikke leuk. 'Ik hou van opruimen en van netheid. Vroeger had ik wel eens kleding gesorteerd bij het Leger des Heils, maar hier gaat het veel secuurder. Je kunt natuurlijk geen spullen met vlekken ophangen.'

Bij Noggus&Noggus in Staphorst komt aardig wat kleding binnen. 'Hele vrachten moeten we sorteren en de mooiste dingen gaan de winkel in. Er komt helaas ook heel veel afval binnen, vieze dekbedden, kapotte en smerige kleding. Dat moet allemaal afgevoerd worden. Sommige mensen denken dat wij er zijn om hun troep op te ruimen. Maar dat maakt niet uit, ik vond het meteen al hartstikke leuk om hier te werken en het klikt ook goed met Sjany, het hoofd kleding.'

Anja heeft hart voor de zaak. 'Als het druk is kom ik hier op zaterdag ook om te helpen. En als ik hier op maandag kom en er liggen torenhoge stapels, dan werk ik extra hard om het schoon en leeg te hebben voor Sjany op dinsdagmorgen komt, daar streef ik dan echt naar. Als dat lukt, heb ik een heel voldaan gevoel!'

Wim zit in een ruimte achter de winkel vol met elektrische apparaten. Een tafel staat vol met radio's, lampen, elektrisch gereedschap en andere dingen waar een stekker aan zit. Onder de werkbank bevindt zich een doos met allemaal oude fotocamera's. 'Die bekijk ik samen met een vriend van mijn zoon, die in de camerawereld werkt. We plakken er een prijs op en verkopen ze vervolgens hier in de winkel.' Hij kijkt naar de rekken tegen de wanden, die vol staan met de meest uiteenlopende elektrische spullen. 'Dat zijn dingen die ik nog een keer beter wil bekijken als ik tijd heb.' Hij lacht als hij het zichzelf hoort zeggen. 'Er is nooit tijd. Het loopt hier altijd door. Het is echt ongelooflijk wat mensen allemaal wegdoen. Goede televisies, koffiezetapparaten waar niks mis mee is, keukenmachines nog nieuw in de doos. Dat verwondert me wel eens.' Wim test de apparaten, er is geen tijd voor reparatie. Op alles wat het nog doet, plakt hij een rode sticker. 'In het begin hing ik er nog wel eens een briefje aan: "Radio werkt goed, cd-speler defect", maar klanten blijken dat niet te willen dus nu gaat het meteen weg.'

Wim was timmerman en werkte de laatste twaalf jaar voor zijn pensioen in de woonarkenbouw. 'Ik kon op mijn 61ste met vervroegd pensioen en ben daarna meteen vrijwilligerswerk gaan doen. Toen ik hier kwam, ging er een wereld voor mij open. Ik wist niet dat er achter de winkel zoveel gebeurt, dat er nog zoveel geregeld moet worden: witgoed, fietsen, elektra, kleingoed, houtafdeling, kleding, noem maar op. En het gaat maar door, het is nooit klaar. Dat moet je ook niet willen. Als ik aan het eind van de ochtend de kar maar leeg heb, dat geeft mij voldoening. Het is mooi werk, het is elke keer weer een verrassing wat je tegenkomt. Het is als schatgraven. En we hebben een super gezellig team. Anders was ik allang weggeweest. Ik vind het hier schitterend.'

'Het is als **SCHATGRAVEN**'

Op verzoek van zijn broer kwam Wim Brunsman (64) drie jaar geleden een dagje meelopen bij Noggus&Noggus in Ommen. 'Mijn broer was hier al vrijwilliger en hij zei dat ze iemand op de afdeling elektra nodig hadden.' Wim bleef er meteen hangen, eerst twee halve dagen, vervolgens drie halve dagen per week. 'Ik vind het hier schitterend.'

Wim Brunsman is elektra-deskundige en test sinds een jaar of drie bij Noggus&Noggus in Ommen alles waar een stekker aan zit.

Jaarverslag **PVT** 2018

Stichting Kringloop Zwolle heeft een PVT (personeelsvertegenwoordiging). Met de PVT voldoet SKZ aan de verplichtingen die hierover zijn opgenomen in de WOR, de Wet op de Ondernemingsraden. Stichting Kringloop Zwolle heeft een PVT en geen OR, omdat het bedrijf minder dan 50 werknemers heeft. Een PVT heeft informatierecht, adviesrecht en in beperkte zaken instemmingsrecht. De PVT van Stichting Kringloop Zwolle komt ongeveer eens in de 6 weken bijeen, om allerlei zaken die spelen in het bedrijf te bespreken.

De PVT bestond in januari/ februari 2018 nog uit de leden Marisa Maties Casañ (werkplaatsmedewerker, algemeen lid), Jan Martien Dekker (hulpkracht winkelmedewerker, algemeen lid), Dina Moerman (werkplaatsmedewerker, Arbo zaken), Eline Cornelisse (winkelmedewerker, secretariaat), en Albert Zandbergen (assistent winkelmanager, voorzitter).

In januari zegden Dina en Jan Martien hun lidmaatschap op. Dina omdat ze 3 perioden van 3 jaar lid was geweest en Jan Martien omdat zijn contract eindigde. **Akha Hulzebos (winkelmedewerker)** trad aan, zij volgde in de loop van het jaar een basistraining PVT. In februari stopte Marisa, omdat ze een andere baan gevonden had, en werd in maart opgevolgd door **Debora Woldhuis, (werkbegeleider in restaurant Deksel).**

De voorbereidingen voor een verkiezing voor een PVT lid uit de groep vrijwilligers volgden wat later. In januari 2018 was namelijk toestemming gegeven door het bestuur van de Stichting, (naar een wens van de PVT), dat er een plek mocht komen voor één vrijwilliger binnen de PVT. Het reglement moest daarop aangepast worden door de PVT. Er gaven zich 3 vrijwilligers op: Hetty, Ernie en Anja, waarna Ernie en Anja doorgingen voor de werkelijke verkiezingen. Daaruit werd **Anja Schutte (vrijwilliger winkel)** gekozen in deze verkiezing, die onder al het personeel en vrijwilligers gehouden werd.

De PVT bestond toen, vanaf mei 2018, voor de rest van het jaar uit Anja Schutte (vrijwilligerszaken), Akha Hulzebos (algemeen lid), Debora Woldhuis (Arbo zaken), Eline Cornelisse (secretariaat) en Albert Zandbergen (voorzitter).

De PVT werd in 2018 geïnformeerd door het bestuur en bedrijfsleiding en had adviesrecht inzake 2 belangrijke stukken: het nieuw beschreven vrijwilligersbeleid, en het opnieuw geschreven handboek met enkele wijzigingen daarin.

De PVT heeft daarnaast inspraak gehad bij de benoemingen van een nieuwe directeur en een preventiemedewerker. (Met 1 PVT lid aanwezig bij sollicitatiegesprekken).

Verder heeft de PVT vragen gesteld over de afgekondigde collectieve vrije dag in 2018, een aparte functiebeschrijving voor de praktijkbegeleiders onder de winkelmedewerkers, en over de plannen van de bedrijfsleiding om van een 40-urige naar 38-urige werkweek over te stappen. En de PVT heeft voorstellen gedaan voor betere hygiëne op de medewerkerstoiletten. De PVT is er verder voor om meer te kunnen betekenen voor de vrijwilligers. Om te weten te komen wat hun verwachtingen en verbeterpunten zijn, is de PVT een enquête aan het voorbereiden.

Aan het eind van het jaar 2018 is de PVT door de BKN (Branchevereniging Kringloopbedrijven Nederland) op de hoogte gesteld dat het zitting kan nemen in het medezeggenschapsplatform, dat de overstap van het BKN Handboek Arbeidsvoorwaarden naar de CAO In Retail Non Food voorbereidt onder begeleiding van vakbond AVV. Hieraan zullen in 2019 verschillende PVT leden, ondersteund door de P&O manager van Stichting Kringloop Zwolle deelnemen.

Eline Cornelisse, secretaris PVT, april 2019

Vertrokken PVT-leden

Jan Martien Dekker

Dina Moerman

Marisa Maties Casañ

De PVT-samenstelling vanaf mei 2018

Albert Zandbergen
Voorzitter

Eline Cornelisse
Secretaris

Akha Hulzebos
Algemeen Lid

Debora Woldhuis
Arbo Zaken

Anja Schutte
Vrijwilligerszaken

Een betrokken bestuurslid neemt afscheid **het RUUD-gevoel**

Bestuurslid Ruud van Pieterse heeft na twaalf jaar afscheid genomen van de Stichting Kringloop Zwolle, zoals het de statuten betaamt. Hij werd gezien als mensenmens, en deed veel voor de medewerkers. 'Zij vormen je kapitaal', verklaart hij.

Jarenlang werkte Ruud bij een beursgenoteerd bedrijf. 'Mijn opleiding was Amerikaans', vertelt hij. 'Dat betekende dat je je gevoelsleven in de zakenwereld moest uitschakelen. Het ging om targets, niet om welbevinden. Het ging om ratio, niet om emotie. Maar ik heb daar een eigen draai aan weten te geven. Wat mij betreft moet het menselijke aspect altijd aanwezig zijn. Competitie hoort niet thuis in je gezin, in je vriendenkring of binnen je eigen bedrijf. Competitie hoort thuis op de markt. Zo heb ik mij ook altijd opgesteld als bestuurder van Stichting Kringloop Zwolle. In de organisatie gaat het om bezieling en beleving wat mij betreft, waarbij het personeel het kapitaal is. Het gaat niet om het strijden om de macht, maar om een ketenbenadering, waarbij men elkaar aanvult en motiveert.'

Ooit, in 1996, kreeg Ruud promotie aangeboden bij het bedrijf waar hij werkte. 'Daar heb ik lang over nagedacht. Ik zou het nog drukker krijgen en ik werkte al zo'n zestig uur per week, waarbij ik twintig uur in de file stond. Ik heb besloten het niet te doen.' Ruud loopt naar zijn tuin, een zelf aangelegd paradijs aan het water waarin langzaam een karpers voorbij zwemt. 'Hier mijmer ik, hier denk ik na, hier beleef ik een stukje zen als dat nodig is. Hier vraag ik me af of mijn leven zo loopt als ik wens. Het was een belangrijke beslissing destijds.' Het is wellicht de reden waardoor hij bij mensen herkent wanneer ze opgebrand raken. 'Dat is het Ruud-gevoel. Het is ook de reden waarom ik de mensen die bij Stichting Kringloop Zwolle werken begrijp als geen ander. Ik heb me altijd voor hen ingezet.' Vele donderdagavonden was hij in de vestiging in Zwolle-Zuid te vinden. 'Even de sfeer proeven, praten met medewerkers

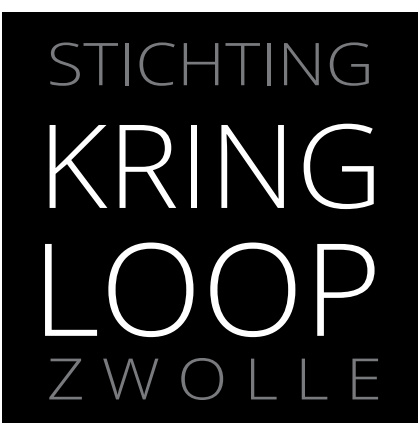

maar ook met klanten, om te peilen wat hun bevindingen en verwachtingen zijn, dat is ook belangrijk.'

Op 1 april 2007 werd Ruud na een sollicitatie bestuurslid. 'Ik werd voorgedragen door de PVT, de betrokken en gemotiveerde personeelsvertegenwoordiging van de stichting.' Sindsdien heeft hij vele mijlpalen van de organisatie meegemaakt. 'In 2009 was er de verhuizing van de Hertenstraat naar de Veerallee, met een totale 100%-korting uitverkoop: binnen twee uur was de hele winkel leeg. De start van Deksel's was een gouden greep, menig horecaondernemer zou ook wel zoiets willen.' Ruud noemt het medewerkerstevredenheidsonderzoek dat plaatsvond, het nieuwe beleidsplan dat samen met de directie werd ontwikkeld en de certificering door de Branchevereniging Kringloopbedrijven Nederland. 'De verbouwing in 2014 van de vestiging in Zwolle-Zuid was een goede investering. En een grote mijlpaal was natuurlijk de overname van Noggus&Noggus, daar hebben we zorgvuldig over nagedacht. Het is een goede beslissing geweest, we zijn inmiddels niet alleen toonaangevend op de Zwolse markt, maar in de hele regio. En de laatste mijlpaal tot nu toe was het werven en aanstellen van de nieuwe directeur Wilma Voortman.'

Ruud heeft op zijn eigen manier afscheid genomen. 'Samen met medewerkers heb ik in Deksel's een Indische maaltijd bereid, net zoals bij de opening van Deksel's. Ik ben een doener, ik wil graag iets teruggeven. Het was geweldig, de mensen straalden gewoon!'

Hij kijkt tevreden terug op de afgelopen jaren. 'Voor mijn gevoel heb ik als mensenmens vanuit mijn ervaring iets kunnen betekenen voor de organisatie. Ik zal beide stichtingen altijd een warm hart toedragen en ik blijf de ontwikkelingen dan ook met belangstelling volgen.' Hij gaat zich nog meer wijden aan zijn hobby's. 'Ik draai graag plaatjes uit de jaren vijftig en zestig op mijn kringloop-pick-up. Ik golf. Ik geniet in mijn tuin. Verder willen mijn vrouw en ik er vaker op uit. En natuurlijk zal ik veel tijd besteden aan schilderen.' Ruud maakt prachtige kunst. Hij schildert zoals hij met mensen omgaat: met gevoel. En dat is te zien. 'De kunst is mijn uitlaatklep. Ik pak een doek, kwast en verf en het gebeurt gewoon. Het gaat over visualiseren, positief visualiseren. Niet in beperkingen denken, maar in mogelijkheden. Dat is mijn filosofie.'

JAARVERSLAG 2018